P. III. 125.
13-15/7
1

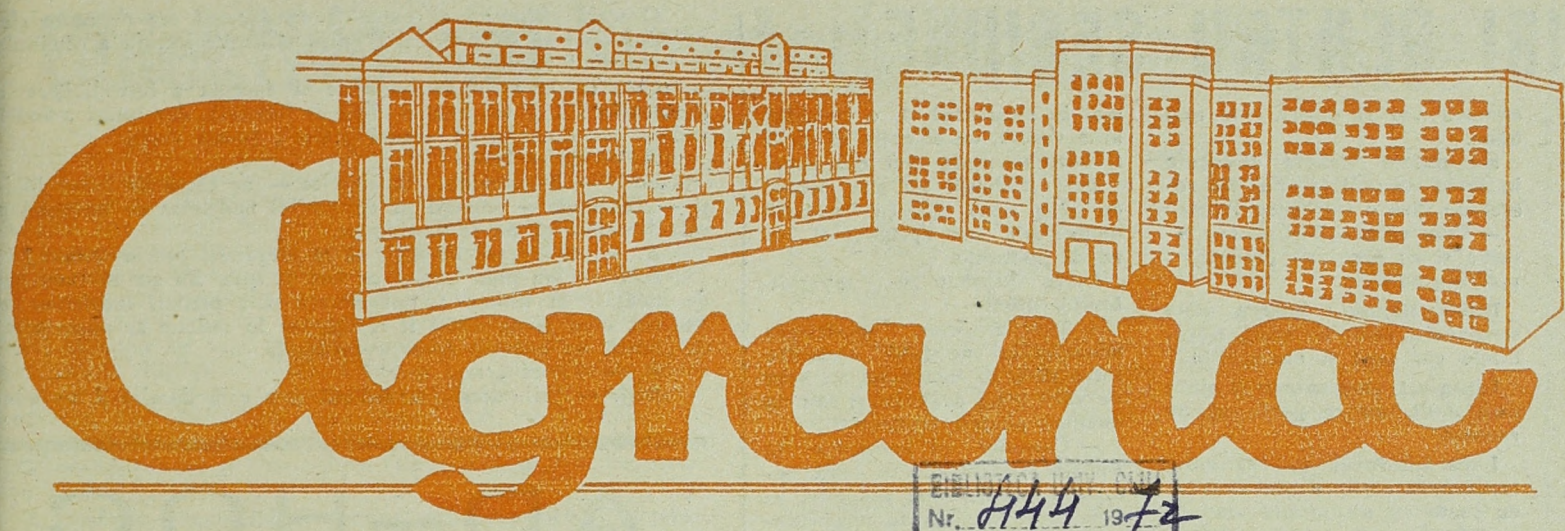

Anul IV
Nr. 13
1971
8 pag. lei 0,25

BIBLIOTECA UNIV. CLUJ
Nr. 8144 1972
Exemplar legal

REVISTĂ A CONSILIULUI UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI DIN INSTITUTUL AGRONOMIC TIMIȘOARA

SESIUNE — ORA CONFRUNTĂRILOR

Raid anchetă

Sesiune. Cuvînt la ordinea zilei. Cuvîntul la auzul căruia feţele iau trăsături serioase, grave uneori. Confruntarea directă student-profesor. Student, nume atît de drag tineretului de azi, nu poate fi lipsit de termenul quintesenţă al studenţiei : sesiune, în care fiecare student dă dovada cunoştinţelor sale, ‹ rostului său în facultate.

Acestea fiind spuse, cu atît mai argumentat apare raidul anchetă pe care l-am realizat zilele acestea în cadrul noului vlăstar al institutului nostru — Facultatea de zootehnie.

Am început cu cei mai mari (anul III), cu cei ce vor constitui prima promoţie de zootehnişti a noului cincinal. Şi pentru ca totul să fie şi mai în „ordine" am început cu examenul cel mai greu „Genetica animalelor domestice" adresindu-ne tov. conf. dr. Vintilă Ioan.

— Examenul la disciplina dv. constituie „cuiul" sesiunii pentru anul III zootehnie ; în ce direcţie a depus eforturi catedra pentru ca acest „cui" să nu înţepe ?

— Cel mai important lucru cred că îl constituie punerea la dispoziţia studenţilor a unoi număr destul de mare de probleme chestionar referitoare la materialul parcurs care pun studentul în faţa unor situaţii de teren, realizîndu-se astfel legătura curs-practică.

Într-adevăr acest chestionar a fost urmărit şi rezolvat de studenţi nu numai prin prisma examenului ci şi cu interes sincer manifestat. Iată cîteva declaraţii :

Giurgiu Ioan : Chestionarul elaborat de disciplina de genetică pe lîngă faptul că e deosebit de interesant este, cred eu, mai ales util. Este mult mai uşor să înţelegi o materie, cînd poţi s-o aplici direct.

Filip Iustin : A răspunde la acest chestionar nu e altceva decît a parcurge în modul cel mai interesant materia. De ce altceva avem nevoie pentru sesiune ?

Luca Ion : Pe mine m-a ajutat foarte mult să înţeleg şi să învăţ materia. Aceasta e o mare reuşită. (Metoda a fost apreciată favorabil, fapt pentru care nu ne rămâine decît să felicităm catedra respectivă).

O altă problemă în legătură cu acest examen a fost introducerea în ultimul moment a probei scrise de verificare a cunoştinţelor.

— Credeţi tov. conf. dr. că proba scrisă implică greutăţi în pregătirea studenţilor ?

— Nu, hotărît că nu, ea nu constituie decît un mijloc mai competent în verificare cunoştinţelor însuşite de studenţi la curs. Ea ajută în aprecierea mai obiectivă a studenţilor, cu toţii fiind puşi în situaţii similare. Rezultatele de la scris vor avea ponderea lor în aprecierea finală a cunoştinţelor.

Constatăm un fapt interesant : actualii studenţi ai anului III vor forma prima promoţie de ingineri zootehnişti cărora li s-a predat cursul de genetică în lumina ultimelor descoperiri. Iată ce ne-a declarat în legătură cu această problemă conf. dr. Vintilă Ioan :

— Cursul de genetică, prin programa specială întocmită, predat la anul III zootehnie poate sta alături de programele cursurilor ce se predau la institutele omologe din Europa şi America. Catedra a indicat studenţilor materialul bibliografic tradus, sau în limbi străine, astfel că acest lucru nu poate constitui un inconvenient, ci dimpotrivă, zootehnicienii noştri vor avea o pregătire superioară şi aceasta spre folosul economiei naţionale.

Studiul geneticii cu aplicaţii practice, iată modalitatea de însuşire a geneticii.

Printre studenţi examenul de genetică e privit cu cea mai mare seriozitate.

M-am adresat cîtorva dintre ei :

— Spune-mi, Diller Helmut, e chiar aşa de grea genetica ?

— Da e grea. Se bazează pe multe cunoştinţe anterioare şi în acelaşi timp e ceva complet nou pentru noi. Sînt optimist în privinţa examenului, cu toate că e cu adevărat cel mai greu din viaţa mea de student.

Mihoc Aurel are o părere asemănătoare :

— Cere un timp îndelungat de studiu, de aceea e grea, dar nu se poate nega că e şi una din cele mai interesante.

— Din moment ce are o aşa de mare importanţă pentru practică, nu se mai pune problema dacă e grea sau nu, trebuie însuşită, completează Bella Mihai.

În concluzie materie grea, nouă, dar interesantă, condiţii sînt, optimism la fel, nu ne rămîne decît să aşteptăm rezultatele muncii noastre.

O experienţă pe cît de nouă, pe atît de interesantă o va constitui desigur examenul la disciplina „Iepuri, animale de blană şi de laborator". Această disciplină se predă în premieră drept curs independent la Facultatea de zootehnie în ţara noastră.

Am considerat cu atît mai

Realizat de :
TOCUŢ VASILE
PARAIPAN AUREL
CIUREL ŞTEFAN

(Continuare în pag. a II-a)

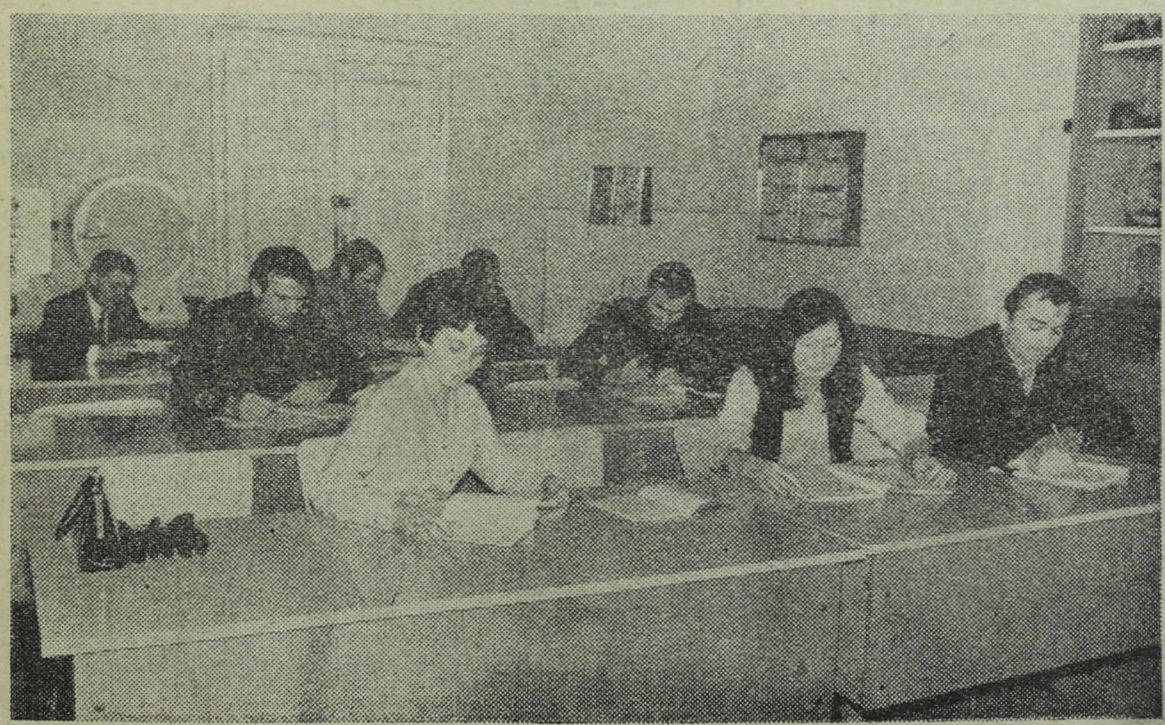

OMAGIU PARTIDULUI

INSCRIPȚIE PENTRU NOI

Nu cerul cuprins de vulturi,
Nu visul ascuns în scoarţă
Şi nici plînsul ploii din scorbura de stîncă
Acum.

Ridică privirea mai presus de tine
Sau citeşte cartea pămîntului acesta,
O vei găsi în stînci şi în copaci,
În apa din pîriu,
Pe aripă de vulturi şi în oameni.
Simţi?
O clipă-a fost,
Un vuiet aruncat de pe-nălţimi de jar
cascada prăbuşită-n urmă
şi crîncena-ncleştare pe sirenă.
A tremurat mulţimea colorată din palate,
Zvîcnind din alţii, pasărea măiastră
Ascunsă-acum în noi.
Şi cel căzut în vuietul sirenei
Cu ochii cerului deschişi
Nu a crezut în lanţurile mit.
Iar sfidarea aruncată
S-a-mpletit cu mii şi sute
În rădăcinile deja adînci
Ce-au dat în colţ pe umerii de primăvară
Născută,
pentru a sparge lanţurile mit
şi pentru a hrăni pasărea măiastră
ascunsă-acum în noi.

Nu cerul cuprins de vulturi,
Nu visul ascuns în scoarţă
Şi nici plînsul ploii din scorbura de stîncă
Acum.

PARAIPAN PANAIT LAURENȚIU

DIN CUPRINS:

- Obiective noi, metode mai eficiente pag. 3
- O meritorie manifestare pag. 4
- Punct pag. 4
- De la o generaţie la alta pag. 5
- Cercurile ştiinţifice studenţeşti pag. 6
- Turismul studenţesc pag. 7
- Jocuri distractive pag. 8

BUPT

PREGĂTIRI PENTRU SESIUNE

(Urmare din pag. I)

utilă o discuție cu tov. șef de lucrări Vancea Ion, titularul cursului.

— Tov. șef de lucrări, cursul dv. constituie ceva nou atît pentru studenți cît și pentru Institut, materialul bibliografic este foarte redus, curs litografiat nu există, cărțile de specialitate sînt foarte puține ; cum a contracarat catedra aceste greutăți ?

— Într-adevăr greutăți sînt, dar noi am depus eforturi susținute pentru ca studenții să aibă condiții cît mai bune pentru pregătirea examenului. Notițele după care s-a predat cursul au fost multiplicate și fasciculate pe capitole în cinci exemplare, fascicole ce se află la dispoziția studenților împreună cu tot materialul didactic existent.

Am căutat, pe cît posibil, ca lucrările practice să se desfășoare în teren valorificînd toate condițiile existente în zona orașului Timișoara. De asemeni vom efectua cu studenții o excursie la Tg. Mureș unde vom vizita ferma de nurci din acest oraș.

Iată și cîteva păreri ale unor studenți în legătură cu acest curs.

Bela Mihai : este una din cele mai frumoase materii, la tot pasul te întîlnești cu curiozități cu lucruri noi și interesante.

Giurgiu Ion : o materie interesantă, la care studiul se face în mod plăcut și în condiții bune datorită interesului depus de disciplină la lucrări practice și prin notițele de curs puse la dispoziția studenților la disciplină.

Barzu Aurel : îmi place foarte mult materia, mă pregătesc intens și sper să nu am greutăți.

Avînd în vedere aprecierea cursului de către studenți, optimismul pentru examen, m-am adresat din nou tov. șef de lucrări Vancea Ion cu întrebarea :

— Studenții privesc cu mult interes materia dv., care credeți că sînt perspectivele pentru examen ?

— Se observă într-adevăr din partea studenților o afinitate față de materie, dovedită prin interesul pe care-l manifestă, prin problemele ce le ridică la lucrările practice și consultații. S-au făcut sondaje la lucrările practice și, în urma acestora, am speranța că rezultatele la examen vor fi dintre cele mai bune.

Nu putem încheia discuțiile în jurul sesiunii la anul III zootehnie fără o întrebare fulger :

— Cum vă pregătiți pentru sesiune și ce rezultate credeți că veți obține ?

Diller Helmut : pentru mine sesiunea a venit de mult, rezultatele vor veni și ele curînd.

Giurgiu I. : am muncit și muncesc mult, nu se poate să nu reușesc.

Luca I. : învăț mai de mult, rezultatele cred că vor fi bune cu toate că nu se pot exclude surprizele.

Filip I. : învăț . . . cum am învățat, o să văd după . . .

Mihoc A. : timpul trece nu trebuie pierdut. Rezultatele vor rămîne.

Am continuat discuțiile în jurul sesiunii cu studenții și cadrele didactice anul II zootehnie. O problemă importantă ce se ridică atît în fața studenților, cît și a cadrelor didactice, o constituie handicapul de o lună de zile cu care s-a scurtat semestrul ce se va termina curînd. Materialul trebuie parcurs, și parcurs în condiții optime.

M-am adresat tov.prof. Ioniță Mihai rugîndu-l să ne dea cîteva detalii.

— Într-adevăr, scurtarea semestrului cu o lună de zile constituie un handicap, dar nu numai pentru studenți, ci și pentru mine, ca profesor. Studenții erau obișnuiți să-și însușească materia după o planificare anunțată la timp. Faptul că scurtarea semestrului a fost anunțată în ultimul moment, ne-a pus în fața unor probleme noi. Materialul destul de mult trebuie parcurs într-un timp foarte scurt. Am concentrat materia, dar acest material trebuie predat, și trebuie predat în mod corespunzător, întrucît constituie material de examen și exigențele vor fi aceleași ca pentru restul materiei.

Am considerat necesar să discut această problemă și cu cîțiva studenți :

Voicu I. : e un handicap, dar are și părți bune, întrucît vom avea în vară o lună practică.

Rizescu I. : deși un pic dezavantajos, totuși reducerea semestrului, cu revenirea la normal în semestrul II, o consider bine venită, cu obiecția că ar fi trebuit anunțată mai din timp.

Deci studenții nu au primit cu prea mari obiecții această modificare, iar optimismul lor ne dă speranțe.

L-am întrebat pe tov.prof. Ioniță Mihai.

— Tov. profesor, împărțirea materialului pe două semestre între care se interpune vacanța de vară e un dezavantaj sau un avantaj pentru studenți ?

— Consider că aceasta e în folosul studenților, în vară nesiliți de nimeni pe îndelete, acolo unde se duc, au posibilitatea de a cunoaște sau recunoaște plante, de a-și amplifica cunoștințele și-și pot alcătui ierbarul necesar pentru examen.

Am pus studenților cîteva întrebări direct legate de sesiune.

— Spuneți-mi cum vi se pare sesiunea ?

Nedelcu Ion : sesiunea nu ni se pare grea. O pregătire bună poate duce la rezultate bune.

Lixandru B. : în comparație cu cea din vară, nu se poate spune că e grea. Dar cum fiecare examen capătă o doză de interes, este evident că pregătirea susținută e necesară.

Demian G. : am două examene, Balanța e echilibrată. Ambele presupun un ritm ridicat de pregătire.

Românu M. : cheia succesului cred că stă în acordarea unei atenții deosebite atît pregătirii cursului cît și a lucrărilor practice.

O altă întrebare a fost :

— Cum vă pregătiți pentru examene ?

Pădureanu I. : teoria îmbinată cu practica la orice disciplină duce la rezultate bune. Învăț foarte mult în laborator.

Driha A. : a învăță zilnic cu multă silință este calea spre succes.

Deci sesiunea bate la ușă, se depun eforturi ce vor fi răsplătite proporțional cu intensitatea lor. În unele locuri se fac calcule mai mult sau mai puțin realiste. Se poartă discuții.

Luminile sălilor de lectură, scaunele ocupate în biblioteci, stau mărturie a interesului studenților pentru sesiune.

Toti cei cu care am stat de vorbă despre sesiune după ce mi-au răspuns s-au cufundat din nou în studiu, ii deranjasem, nu, nu de la studiu, le amintisem de sesiune. Vom mai vorbi despre ea după . . .

„A fi bun de ceva„

Îl găsesc în sala de lectură, seara tîrziu, la ora ultimei cafele. Îl cunoșteam de cîteva zile, știam că-l cheamă Sim Petru, că este student în anul I la Facultatea de agronomie.

Mai știam că este secretarul organizației A.S. din anul I că e unul din acei oameni ai tuturor disponibilităților, un om cu care se poate discuta despre el și despre orice, fără un tipic și o ordine anume, un băiat politicos, rezervat.

I-am propus să discutăm în acea seară tîrzie despre diversele aspecte ale vieții de student, despre însemnătatea deosebită pe care o reprezintă aplicarea cunoștințelor în practică, despre planificarea timpului etc.

Reporter — Cum ți-ai imaginat studența ?

Sim Petru — Ca pe o introducere în cunoaștere. O potență nu o împlinire prin ea însăși.

R. — Spune-mi te rog, la această oră atît de tîrzie (23) la ce studiezi ?

S. P. — la „Filozofie".

R. — Ce înseamnă filozofia pentru tine ?

S.P. — Sigur, acel mers al gîndirii care te poate duce la cunoașterea profundă a lumii, a locului tău în lume.

R. — Consideri că e o materie grea ? Discuțiile cu colegii din anii mai mari despre pregătirea examenului de filozofie, doar în sesiune nu te-au convins ?

S.P. — Cu sinceritate îți mărturisesc că adopt această procedură nu pentru a obține o notă bună (a examenului de iarnă), ci din convingerea formată încă de pe băncile liceului, cînd am început să pătrund în tainele concepției despre lume și viață. Cît despre afirmațiile unor colegi mai mari, pot spune că acestea sînt de prisos pentru că după opinia mea, fiecare student își are, cred eu, un stil specific de a se pregăti nu numai pentru examene, ci pentru viitor, pentru formarea unei personalități mai mult sau mai puțin definite.

R. — Cum obișnuiești să studiezi : pe capitole sau „cursuri" ?

S.P. — Trebuie, să învăț pe capitole. „Cursurile" sînt felii prea mici. Pierd din vedere întregul.

R. — Ai un principiu după care te conduci ?

S.P. — Am un principiu — cînd faci ce vrei și cînd vrei înseamnă că ești bun de ceva.

Asta deoarece aud pe mulți zicînd : învăț și eu ce pot.

O asemenea formulă e șchioapă.

S.P. — Nu mai încape îndoială. Sînt la curent cu tot ce s-a predat pînă acum.

R. — Înveți pentru nota 10 ?

S.P. — Da, poate într-un anume sens vorbind, eu îmi dau singur nota. Uneori e mai bine să nu iau 10.

R. — În afară de pregătire îți mai rămîne timp de ceva ?

S.P. — Evident. Pentru muzică, literatură, distracție.

Trebuie numai ca fiecare moment să nu uit să-l folosesc.

R. — Mi-ai spus că în filozofie nu ai idoli. Dar dușmani ?

S.P. — Dușmănesc scepticismul pentru că duce la pasivitate. E rezultatul unor împrejurări în care mulți se lasă dominați de aspectele de suprafață.

R. — A doua zi întîlnindu-mi interlocutorul îl întreb foarte amabil :

Ai pierdut sau ai cîștigat ziua de ieri ?

S.P. — Nu pierd și nici nu cîștig zile. Le trăiesc. Îmi pare rău cînd nu le trăiesc din plin.

În încheiere i-am cerut permisiunea partenerului de discuții să urez mult succes lui și tuturor studenților din anul I la prima lor sesiune de examene.

O seară obișnuită ar putea fi considerată cea de acum cînd ne-am propus să dăm o „raită" prin sălile de lectură a căminului 4, aparținînd Facultății de agronomie.

Ceea ce ne-a impresionat de la început a fost liniștea ce domnea în săli și am avut o clipă de îndoială, dar totuși avînd în vedere scopul major al acestei „raite", ne-am decis.

R. — La ce înveți ?

B.M. — Biochimie . . . bineînțeles — ne răspunde Butar Moise și — continuă — scurtați pe cît posibil mulțimea de întrebări pe care bănuiesc că mi le ve-ți pune.

R. — Ai început de mult să te pregătești pentru sesiune ?

B.M. — Nu prea înțeleg ce vrei să spui. Eu am sistemul meu de învățat. În timpul anului fiecare curs predat, indiferent de materie, cînd ajung acasă îl revăd, iar în sesiune aș putea spune că „intru" cu materia aproape învățată.

R. — Totuși „tragi tare" ?

B.M. — Știi, decalarea sesiunii m-a cam decalat și pe mine.

AD—HOC

— Știu că-ți place „Dinamo" dar nu-ți cer de data asta un pronostic fotbalistic, ci unul la care ești mai direct interesat : Ce note ți-ai propus să iei ?

B.M. — În primul rînd să trec examenele și apoi . . . ne mai întîlnim noi după . . .

Urmînd scuzele de vigoare, ne-am apropiat de masa din imediata apropiere.

R. — Fiind tot din doi, aș vrea să te întreb dacă ți se pare „grea" sesiunea ?

I.I. — Parcă tu nu știi ! Anul acesta cred că e cel mai greu.

R. — Totuși dacă l-ași întreba pe un coleg din III sau IV ar răspunde că anul lor e cel mai greu.

I.I. — Tot ce se poate, însă „cuiul" rămîne tot anul nostru.

R. — Înveți mult ?

I.I. — „Mănîncă azi ca și cum ai muri mîine, muncește azi ca și cum n-ai muri niciodată", spunea și R. Roland, și cred că e destul.

R. — Consumi multă cafea ?

I.I. — Nu prea, îmi provoacă o tensiune nervoasă deosebită.

R. — Anul trecut ai avut o medie frumoasă. Pentru anul acesta speri s-o depășești ?

I.I. — Eu învăț . . ., rezultatele după . . .

L-am lăsat pe colegul Ivașcu Ion cu cartea de „Mașini agricole" în față. Sperăm că rezultatele „de după" vor concretiza munca lui de acum.

R. — Examenele de iarnă din II au fost mai grele decît cele de acum ?

D.P. — După părerea mea, nu există materii „grele" și „ușoare", e o concepție veche destul de subiectivistă. Tuturor materiilor, trebuie dată atenția cuvenită.

R. — Acum în zilele de presesiune mai ai timp de cîte o destindere, să zicem la cinematograf ?

D.P. — Da, totuși mai uzez de timpul meu liber.

R. — Ce speri ?

D.P. — Ce speră toți colegii mei, să nu facem „buf" la nici o materie și dacă se poate să luăm note cît mai mari.

Pe Popescu Vasile l-am văzut în cameră.

R. — Mai înainte erai în sala de lectură. Ai terminat cu studiul pentru seara aceasta ?

P.V. — Nu, am venit după material bibliografic.

R. — Totuși ora e destul de tîrzie ?

P.V. — Depinde cum o privești, încă nu am terminat capitolul pe care mi l-am propus și nu-mi place să las pe mîine ce pot face azi.

R. — Despre timpul liber ce poți să spui ?

P.V. — Știi, am abonament la teatru, așa că problema asta e rezolvată, apoi cîte o carte, un ziar.

După acest „intermezzo" am regăsit sala de lectură la fel de liniștită și fiind prezent, responsabilul anului II Ciurel Ștefan, ne-am apropiat de el :

C.Ș. — Dacă se poate cît mai scurt.

R. — De fapt nu ești primul care îmi spune acest lucru, iar acum prima întrebare : ce poți să spui despre colegii noștri ?

C.S. — Sper într-o sesiune bună. Învățăm cu toții și apoi cine nu știe că anul II nu se trece așa cu una cu două.

R. — Mai tragi pe cîte unul de „mînecă" aducîndu-i aminte că sesiunea e pe aproape ?

C.S. — Nu prea e nevoie, ți-am mai spus.

R. — Te-ai gîndit să dai vre-un „parțial" ?

C.S. — Da, cu toate că o să-mi vină destul de greu, dar am experiența de anul trecut și știu cît „folos" mi-a adus.

R. — Și acum ceva pentru încheiere.

C.S. — „Baftă" și note cît mai mari la tot anul II.

Am părăsit sala de lectură de la etajul III pentru cea de la etajul II. Pentru ca să nu mai repetăm putem spune că aceeași atmosferă de studiu domnește și aici Pe mese resfirate — fitopatologii, cursuri de viticultură, caiete, coli ministeriale.

R. — E greu anul IV ?

P.I. — Nu e ușor, — ne răspunde Pușcă Iulian președintele A.S. din I.A.T.

R. — Speri să termini materiile pînă la sesiune ?

P.I. Mă străduiesc și sper că voi reuși.

R. — Cum stai cu timpul liber ?

P.I. — Nu prea am, cea mai mare parte a timpului o împart între munca de asociație și studiu.

R. — Care sînt materiile pe care le consideri de bază ?

P.I. — În general toate și în mod deosebit cele ale anului IV. Sînt materii de profil fără de care un bun specialist nu se poate lipsi.

Tot aici l-am întîlnit și pe Chereji Gh. din anul V.

C.G. — Îmi definitivez partea a doua a proiectului de la Organizare.

R. — Cum privești ultima sesiune ? E de fapt a doua întrebare și ultima.

C.G. — Ca de obicei, cu optimism, și totuși nu pot spune că nu am emoții. După aproape 30 de examene de-a lungul celor patru ani am impresia că sesiunea asta va produce o schimbare deosebită asupra mea. Pe de o parte mă bucur că e ultima, dar pe de alta sesiunea din producție începe de acum să-mi producă emoții. Voi reuși să îmbin tot ce am învățat în acești cinci ani în așa fel încît să devin un bun specialist.

Avînd în vedere spațiul disponibil, destul de redus de altfel, încheiem aici „raidul" cu speranța că în semestrul II numărul bursierilor să se mărească. Una din multele concluzii ce se pot trage e aceea că, sesiunea din iarna anului 1971 e privită cu cea mai mare seriozitate de către studenții facultății de agronomie.

BUPT

Obiective noi — metode mai eficiente

Primele zile ale anului 1971 s-au scurs lăsînd în urmă clipa solemnă care marchează graniţa dintre anul cel vechi şi cel nou. Dincolo de festivităţile tradiţionale, noul ciclu de 365 zile a început sub semnul hotărîrii de a înregistra noi victorii în toate compartimentele activităţii studenţeşti. Pentru a vedea în mod concret care este stadiul pregătirilor în vederea celui mai important eveniment al vieţii studenţilor, conferinţa a VIII-a U.A.S.R., redacţia noastră a iniţiat un raid anchetă în rîndul cadrelor de bază ale consiliului de asociaţie a I.A.T. Au participat la discuţii tovarăşii Puşcă Iulian, preşedintele Cons. U.A.S. al I.A.T., Moga Florin, preşedintele A.S. al Facultăţii de Zootehnie, Blaj Gheorghe, preşedintele A.S. al Facultăţii de agronomie, Stănescu Nicolae, preşedintele A.S. al Facultăţii de medicină veterinară şi Driha Ana vicepreşedinte A.S. cu probleme profesionale.

1. Conform principiilor de conducere preconizate de instrucţiunile Comitetului Executiv al U.A.S.R., ce anume s-a concretizat din sarcinile trasate şi ce urmează a fi luate în obiectiv în acest an universitar?

PUSCA IULIAN. Sarcina fundamentală a conducerii A.S. este de a contribui în continuare printr-o muncă politico-educativă, în colaborare cu cadrele didactice, la dezvoltarea responsabilităţii studentului faţă de pregătirea profesională, în formarea lor ca specialişti pentru a rezolva problemele puse de practică. Un rol deosebit în acest sens îl au cercetările ştiinţifice studenţeşti care se bazează pe o tematică inspirată din problemele practice legate de producţie. Este plăcut şi tonic să-ţi faci bilanţul unei perioade de muncă atunci cînd „ai rezultate", care ne dau satisfacţia unor victorii înfăptuite şi s-o spunem deschis am realizat lucrări frumoase în acest an universitar.

2. Prin ce reuşeşte Consiliul A.S. să stabilească legătura dintre colectivul de studenţi şi reprezentanţii acestuia în organele de conducere ale asociaţiei pentru înfăptuirea obiectivelor propuse?

MOGA FLORIN. Activistul de organizaţie este în primul rînd student şi, mai mult decît coleg, prieten cu oricare din membri A.S. De la bun început am încercat şi considerăm că în mare măsură am reuşit, să nu adoptăm o atitudine de „şef" pus să dea sfaturi, ci una de tovarăş.

BLAJ GHEORGHE. La baza legăturii între studenţi şi membrii consiliului stau relaţii de prietenie, astfel că ori ce situaţie dificilă sau problemă înţeleasă greşit este adusă la cunoştinţa consiliului A.S. şi în mare parte lămurită.

STANESCU NICOLAE. Concret, această legătură se realizează cel mai bine prin adunările generale de la nivelul anilor şi al facultăţilor, iar principalul rol de mediator în stabilirea cît mai strînsă a acestei legături îl au secretarii de an.

ANA DRIHA. Datoria şi dorinţa noastră este de a deveni exponenţii celor mai frumoase năzuinţe ale studenţimii; noi nu conducem, ci coordonăm, urmărim şi îndrumăm activitatea ce se desfăşoară în institutul nostru. Rezolvînd, probleme, iniţiativele şi propunerile ridicate de colegii noştri, vom contribui în mod sigur la creşterea prestigiului asociaţiei. Fiecare student trebuie să ştie că A.S. are autoritatea şi discernămîntul de a rezolva diverse probleme specifice vieţii noastre. Aşteptăm şi noi să fim solicitaţi cu mai multă încredere şi insistenţă.

PUŞCA IULIAN. Fiecare membru al Cons. A.S are sub îndrumare unul sau doi ani de studii. În şedinţele de Consiliu ei raportează despre activitatea anilor de care răspund, iar în fiecare săptămînă la centrul universitar, unde se întîlneşte biroul consiliului, se expun doleanţele studenţilor, care se rezolvă în mare măsură.

3. Ce activităţi se organizează pentru antrenarea maselor de studenţi?

MOGA FLORIN. În general se cade foarte des în greşeala de a încărca masa de studenţi cu foarte multe forme de activitate care din păcate nu-şi ating totdeauna scopul. Sînt însă activităţi cerute şi organizate de către studenţi sub îndrumarea conducerii A.S. şi s-a observat că rezultatele sînt cele scontate, colectivul de studenţi devenind mai receptiv la apelurile Cons. A.S

BLAJ GHEORGHE. Sînt unele activităţi la care studenţii participă în masă cu cea mai mare plăcere, cum sînt, spre exemplu excursiile, seri ale grupelor, întîlniri cu specialiştii, activităţi de club, cadru propice de a realiza fuziunea tuturor membrilor asociaţiei cu Cons A.S.

STANESCU NICOLAE. În primul rînd aşi vrea să spun că pentru a antrena masele studenţeşti trebuie să le atragi în diferite acţiuni care, pe lîngă faptul că au darul de a fi îndrăgite, au şi rolul de a lărgi orizontul cultural ştiinţific din diferite alte domenii.

Astfel, se dă o mare importanţă manifestărilor cultural-artistice şi mai ales conţinutului lor, orientarea spre probleme importante izvorîte din realităţile societăţii noastre.

La fel şi activitatea sportivă de masă a cuprins o gamă largă a studenţimii ceea ce a determinat posibilitatea organizării de competiţii sportive la nivelul anilor, facultăţilor chiar între institute.

În ceea ce priveşte activitatea turistică, aceasta se bucură de un mare răsunet în rîndurile studenţilor.

Acei studenţi care au merite deosebite atît pe plan profesional cît şi pe cel al activităţii în cadrul asociaţiei studenţeşti, beneficiază de bilete de tabără de odihnă precum şi de alte stimulente materiale.

4. Perioada care a trecut de la aplicarea legii învăţămîntului a evidenţiat contribuţia organizaţiei studenţeşti în consiliile profesorale. Ştim că unul din cele mai importante roluri ale Consiliului A.S. este de a realiza legătura dintre masa de studenţi şi consiliile profesorale. Vă rugăm să ne arătaţi care este aportul dv. în acest sens?

PUŞCĂ IULIAN. În consiliile profesorale se pun diferite probleme care interesează masa de studenţi. De aceea ia prealabil noi discutăm cu colegii atitudinea pe care trebuie să o luăm în soluţionarea acestora, iar în faţa consiliului prezentăm opinia colectivităţii şi nu a noastră personală. Fiind şi noi studenţi, cunoaştem cel mai bine doleanţele studenţilor, cît şi unele abateri de la regulament; de aceea trebuie să fim primii care să contribuim la rezolvarea unor situaţii care se creează şi care ar putea frîna procesul instructiv educativ.

Deoarece experienţa a demonstrat că problemele specifice colectivelor din anii de studii şi facultăţi impun lărgirea reprezentării asociaţiei în organele de învăţămînt, realizarea acestei importante propuneri a comitetului executiv al U.A.S.R. dă dovada încrederii de care se bucură studenţimea, a rolului şi poziţiei care îi sînt conferite în sistemul democraţiei universitare.

5. Avînd în vedere timpul scurt pînă la sesiunea de examene, ce s-a propus şi ce s-a realizat pentru îmbunătăţirea procesului de învăţămînt?

MOGA FLORIN. Trebuie să spunem deschis că „scurtarea semestrului" la nivelul anilor I şi II ne pune în faţă probleme serioase.

Sînt cursuri ce trebuiesc parcurse, materia recuperată.

Împreună cu conducerea facultăţii am stat de vorbă cu fiecare an de studii, explicînd studenţilor problemele noi pe care le pune această situaţiei, promiţîndu-le tot sprijinul nostru în vederea cererii de condiţii propice studiului.

BLAJ GHEORGHE. Una din necesităţile stringente ale studenţilor în preajma susţinerii de examene este mărirea numărului de săli de studii, prelungirea programelor bibliotecilor pînă la ora 23, pentru a crea condiţii optime de studiu şi de odihnă.

STANESCU NICOLAE. În vederea ajutorării studenţilor pentru pregătirea minuţioasă şi profundă a materialului pentru examene s-au propus şi realizat programe de consultaţii la disciplinele la care se dau examene.

S-a urmărit de asemenea frecvenţa studenţilor la cursuri şi lucrări practice. La nivelul anilor s-au purtat discuţii cu studenţii care au absentat nemotivat, aceasta fiind una din cauzele slabei situaţii la învăţătură a unora dintre ei.

ANA DRIHA. Sesiunea se apropie cu paşi repezi, provocînd schimbări vizibile în ritmul nostru de viaţă: calculul minuţios al timpului, studiul individual raţional, susţinut, sistematic.

Avem toate condiţiile pentru a ne completa în aceste zile materia pentru examenele sesiunii din iarnă; bibliotecile sălile de lectură, amfiteatrele şi laboratoarele ne aşteaptă cu uşile deschise, profesorii noştri răspu nd cu bunăvoinţă cererilor de a acorda consultaţii şi ore supliimentare.

La nivelul anilor au avut loc adunări generale ale A.S. în care studenţii au venit cu propuneri privitoare la îmbunătăţirea condiţilor de pregătire şi de viaţă în această perioadă. Propunerile au fost reţinute şi acţionăm în sensul rezolvării lor.

7. Ce ne aduce nouă în desfăşurarea vieţii de organizaţie anul 1971?

PUŞCĂ IULIAN. Se are în vedere o colaborare mai strînsă între masele de studenţi şi reprezentanţii lor în Consiliile A.S. şi mă opresc la un singur punct şi anume: reducerea numărului de repetenţi, cunosc, cum se zice „pe pielea noastră" atmosfera necorespunzătoare favorizată de aceştia în colectivele studenţeşti, iar o altă dorinţă de-a noastră este ca termenul de „exmatriculat" să dispară, ceea ce cu ajutorul colegilor noştri se va putea realiza.

Stud. AGATHA ZSUNAS

Ţie partid

Ţie partid, iubit părinte
Ţie-ţi închinăm al nostru viitor
Căci tu ai fost acela care
Ai luptat şi lupţi pentru popor.

Ţie partid, iubit părinte
Ce aperi ţara-n drumul ei,
Ţie-ţi închinăm urări de viaţă lungă
Căci tu ne duci spre vremuri noi.

Ţie-ţi închinăm a noastre fapte
Din fabrici, din uzine, pe ogor,
Căci tu partid, iubit părinte,
Eşti trup şi suflet din popor.

În inima ta-i destinul ţării
Şi viaţa noastră-n viitor
Tu partid, iubit părinte,
Să conduci mereu acest popor.

MITROI PETRU

MEDIOCRITATEA

— *Ce zisă?*
— *Mi-l dădu.*
— *Luaşi bre?*
— *Şi tu?*
— *Din primul... vreo cinci.*
— *Că-s... brînza bună-n burduf de cîine.*
— *Io-te măi. Ce-o zice de mine atunci?*
— *Idem.*
— *Văleu.*
— *Cît făcuşi?*
— *Vreo şase din 22, plus biletul lui Năică.*
— *Norocos nu glumă.*
— *Păi?*
— *Baftă atunci Petrică!*
— *Să fie! Nihil sine bafta, vorba turcilor.*

Redactat M. GOIAN

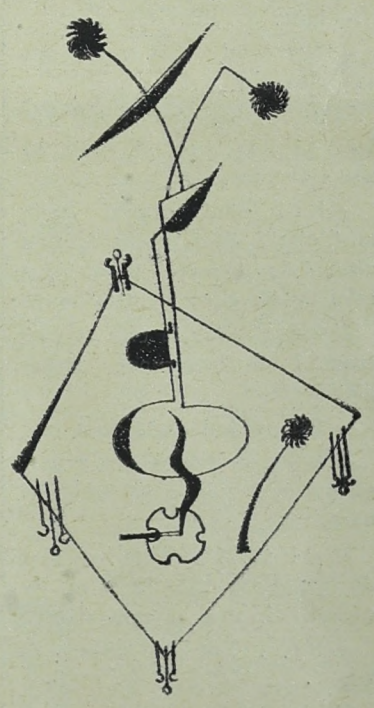

— Şi cum a mai fost?
— Amestecat.
— Eh!
— El una, eu una. Ne mirăm pe rînd, eu de întrebare, magistrul de răspuns.
— Şi de plimbat, te-a plimbat?
— Ţi-ai găsit.
— Cît?
— Pîinea.

1966-1970
Realizări în I. A. T.

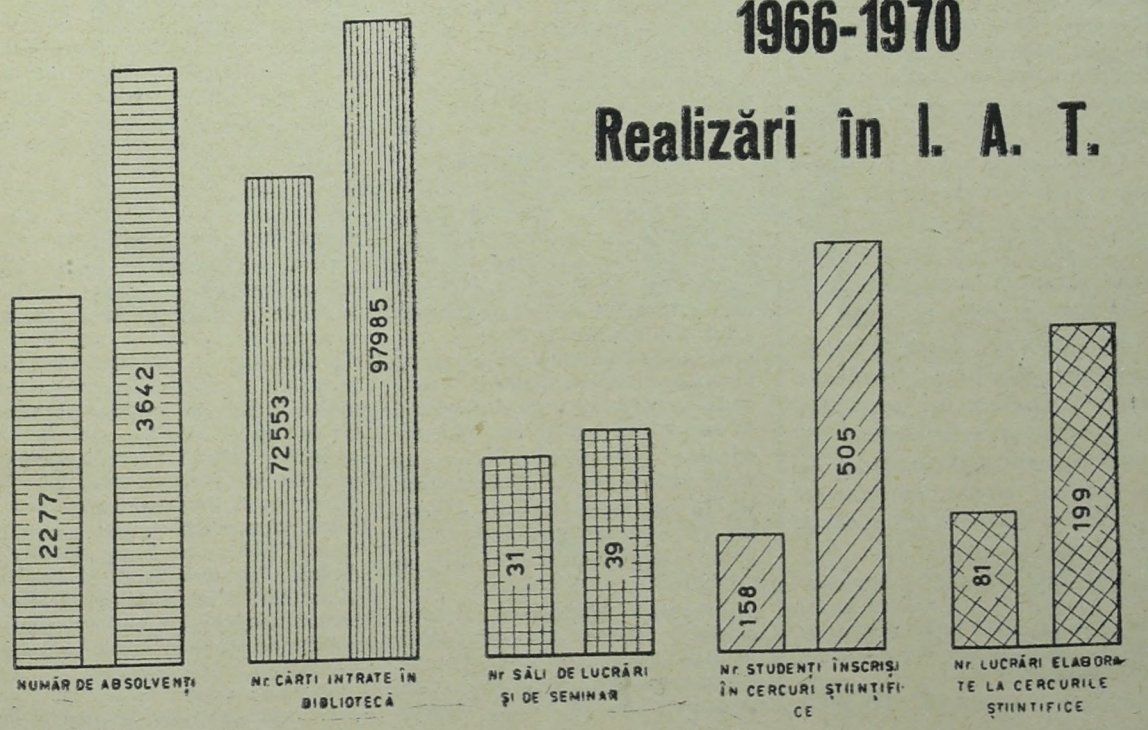

BUPT

Ningea. Jocul alb îmi stînea o fericire de copil ascunsă încă... de pe vremea cînd abia trezit din somn alergam la geamul cu florile iernii, să văd jocul alb început peste noapte. Și parcă tot ca atunci, îmi venea să alerg, să mă prind în dansul frenetic al fulgilor. Dar, poate ar trebui să mă grăbesc însă teama că n-am să mai prind curînd o seară atît de frumoasă îmi taie avîntul de moment. Tîrziu am ajuns pe noul pod de unde luminile căminelor îmi apăreau calde și neclare. Îmi părea rău că am ajuns atît de repede, deși hoinăreala mă obosise. În holul căminului aștepta un bărbat mai în vîrstă, cu încălțăminte grele, cojoc și fața arsă de vînt. Purta căciulă și se mișca stîngherit încolo și-ncoace. Mă opri cu un ton aspru, dar plin de bună cuviință — „Fii bun de-l cheamă pe feciorul meu pe Tase". Tăcu înourcat. Norocul făcea că-l cunoșteam bine pe acest „fecior" emancipat și... simpatic (cel puțin fetele o susțin).

Cînd am intrat în cameră, își făcea patul. La auzul cuvîntului „tată" alergă și nu mi-ași fi închipuit o altă discuție :

— Bună... tată.

— Bună dragul meu — deveni vesel și plin de vervă — Venii cam tîrziu că știu că seara te găsesc la cămin, dar ce făceai ?

Punct

— Păi ce să fac ? Î... vățam.

— Bine faci Tase tată, că ăsta-i rostul tău aici.

— Mda.

— Dar ce ai ? Ești cam obosit sau supărat ?

— Nu... dar știi... nu ne-buia să vii... și fi venit eu acasă sîmbătă.

— Nu-i nimic dragul meu, nu-i nimic. Uite (spuse arătînd un rucsac pîntecos) ți-am adus ceva de-ale gurii și niște bani.

— Bine... dar la cîte ai tren înapoi ? îl întrerupse grăbit „feciorul".

— Păi... cam peste două ore.

— Merg cu tine la gară ? spuse mai mult sub formă de întrebare.

— O ! nu. Du-te de vezi-ți de învățătură Tase că și așa te conturba-i. Dar ai cam slăbit.

— Nu... știi am atîtea pe cap...

Se despățiră tot cu... „bune" și tatăl plecă poate cu dezamăgirea unui drum lung făcut pentru a-și vedea odrasla mai puțin de jumătate de oră. În sufletul lui însă se simțea mulțumit că Tase nu duce lipsă de nimic.

Eroul nostru intră în cameră mai vesel și mai ușurat. Avea bani. Renunță la somn și începu să se îmbrace tacticos : cămașa, cravata, pantalonii...

— Hai mă și voi la o bere.

Și fi vrut să-l întreb de ce-i era jenă de simplitatea tatălui său dar mă gîndeam la grosolănia și banalitatea răspunsului. Și dacă bagajul acela pîntecos ar fi conținut numai bunăcuvință (și încă multă pe lîngă aceasta) poate că într-adevăr n-ar mai fi dus lipsă de nimic. Am deschis geamul. Afară ningea la fel de liniștit însă întîmplarea aceasta îmi alungă orice urmă de visare.

C. TRAIAN

O MERITORIE MANIFESTARE DE ÎNALTĂ ȚINUTĂ ȘTIITIFICĂ

Programul național, privind dezvoltarea și creșterea animalelor și a producției animaliere, în perioada anilor 1970-1980, elaborat de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, este condiționat în mare măsură de pregătirea, competența și capacitatea profesională a specialiștilor, care asigură sănătatea animalelor și organizarea științifică a producției zootehnice, prin aplicarea eficientă, a celor mai noi metode de apărare a sănătății animalelor și noilor tehnologii de creștere a lor, în strînsă corelare, cu specificul mijloacelor și condițiilor cadrului nou și favorabil dezvoltării acestora.

Între sarcinile și problemele, deosebit de importante pentru producție, în scopul lichidării rămînerilor în urmă, se înscriu metodele de combatere a sterilității la animale, precum și măsurile de prevenire și combatere a morbidității și mortalității acestora.

Tocmai la aceste probleme a căutat să de-a răspuns Institutul nostru, între 18-20 decembrie 1970, prin organizarea celui de al patrulea simpozion intitulat : „TULBURĂRI DE REPRODUCȚIE LA ANIMALE".

Planul tematic al simpozionului a fost corelat cu cerințele producției, fiind orientat preponderent spre problemele majore ale creșterii animalelor.

Manifestare de înaltă ținută științifică, actualul simpozion s-a bucurat, ca și în anii precedenți, de-o largă participare atît din partea specialiștilor din institutul nostru, din celelalte institute cu profil similar din țară, cît și din partea specialiștilor care lucrează nemijlocit în producție. Remarcăm, de asemenea, un fapt nou, deosebit de îmbucurător și important și anume, participarea unui număr însemnat de medici umani, cu comunicări valoroase, de ale căror concluzii beneficiază, atît medicina veterinară cît și medicina umană.

Deși a fost vorba de-o manifestare științifică a cadrelor didactice din învățămîntul superior și a specialiștilor din producție, în special a celor care se ocupă de reproducția și obstetrica la animale, lucrările simpozionului s-au bucurat de participarea masivă a studenților din ultimii ani de studiu.

A devenit o tradiție în institutul nostru să se organizeze simpozioane pe teme de reproducție. Această tradiție a început încă din anul 1965, cu simpozionul intitulat : „Patologia reproducției", după care au urmat :

— În anul 1966, simpozionul intitulat : „Selecția și genetica" ;

— În anul 1967, simpozionul intitulat : „Tulburări de nutriție la om și animale" ;

— În anul 1968, simpozionul intitulat : „Tulburării genetice la animale" ;

— În anul 1969, simpozionul intitulat : „Biologia și patologia reproducției și-a perioadei perinatale la om și animale".

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de către tov. Prof. dr. Iulian Drăcea, Rectorul Institutului Agronomic Timișoara, care a arătat în termeni elogioși, importanța simpozionului și-a adus mulțumiri organizatorilor, în special tov. Prof. dr. doc. st. Nicolae Gluhovschi, decanul Facultății de Medicină Veterinară. În continuare dînsul a arătat că actualul simpozion cuprinde șapte rapoarte și 33 de comunicări științifice.

Cu ocazia deschiderii simpozionului s-au reliefat tangențele, azi unanim recunoscute, între preocupările medicinii veterinare și ale medicinii umane tangențe demonstrate de prezența specialiștilor din ambele profesii.

În cuvîntarea sa, tov. Prof. dr. doc. st. Nicolae Gluhovschi a spus, că simpozionul are o semnificație deosebită în condițiile actuale ale creșterii intensive ale animalelor, deoarece își propune să răspundă unor probleme de cercetare în domeniul medicinii veterinare și zootehniei, probleme pe care le pune conducerea de partid în fața specialiștilor.

Tov dr. Jean Dumitrescu, din partea Direcției Generale a Învățămîntului Tehnic și Agricol. din cadrul Ministerului Învățămîntului, a felicitat călduros pe organizatorii simpozionului, declarînd că aceasta și-a dovedit importanța, prin diversitatea și multilateralitatea temelor, cît și prin recomandările ce se aduc producției în prevenirea și combaterea sterilității la animale.

Au mai luat cuvîntul tov. Acad. Prof. dr. doc. st. Virgil Gligor, din partea Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" București, și tov. prof. dr. Gheorghe Drugoci, de la Institutul Agronomic „Ion Ionescu de la Brad" Iași, care au arătat că simpozioanele organizate de Facultatea de Medicină Veterinară din Timișoara, sînt de o înaltă ținută, meritorii și alese manifestări științifice. Ele prezintă o deosebită competență în problema de genetică, și rezolvă problemele reproducției animalelor în combinatele industriale de stat și intercooperatiste.

Pe prim plan se înscriu cele șapte rapoarte, dintre care o deosebită importanță a prezentat raportul tov. Prof. dr. doc. st. Nicolae Gluhovschi, despre : „Unele orientări ale cercetărilor actuale asupra tulburărilor de reproducție la animalele domestice", raportul tov. Acad. Prof dr. doc. st. Virgil Gligor, care a arătat **influența factorilor nefavorabili de microclimat asupra funcției genitale,** raportul tov. Prof. dr. Alexandru Lambescu, de la Institutul de Medicină și Farmacie din Timișoara, intitulat : „Poziția actuală a acidului folic în activitatea trofoblastului", și raportul tov. Conf dr. Eugen Simionescu, despre „Reflectarea unor parazitoze asupra gestației la animale".

După cele șapte rapoarte a urmat prezentarea a patru comunicări științifice, din care relevăm comunicarea tov. Prof. dr. doc. st. N. GLUHOVSCHI, intitulată : „Semnificația activității L.A.P. în lichidul amniotic la om și diferite specii de animale, studii comparative", precum și comunicarea făcută de dr. A. T. Bogdan, de la Institutul Agronomic „Dr. Petru Groza" Cluj, Facultatea de Medicină Veterinară, intitulată : „Cercetări histochimice și histoenzimologice asupra anterohipofizei de vacă în fazele ciclului sexual".

O importanță deosebită au prezentat studiile de histoenzimologie, izoenzime, precum și enzimologie chimică, pentru că, pe lîngă faptul că sînt făcute pentru prima dată în medicina veterinară, sînt și studii cu largi aplicații practice.

Sîmbătă dimineața au fost prezentate 12 comunicări științifice. Pe primul plan, s-a reliefat lucrarea prezentată de colectivul condus de Prof. dr. doc. st. N. Gluhovschi, intitulată : „Contribuții la cercetarea activității lacticodehidrogenazei și-a leucinaminopeptidazei în mucusul cervical în oestrus, precum și în afecțiunile inflamatorii ale tractusului genital". Atît această lucrare cît și celelalte, au fost primite cu viu interes din partea auditoriului, aceasta observîndu-se în special, în discuțiile purtate după efectuarea comunicărilor.

În timpul discuțiilor, a atras atenția intervenția tov. Prof. Ion Scutașu-Comăneanu despre sincronizarea reproducției cu timpul.

Sîmbătă după amiază, au fost efectuate zece comunicări științifice, dintre care patru numai de către cadrele didactice ale catedrei de Reproducție și obstetrică de la Facultatea de Medicină veterinară. Comunicarea privind unele observații asupra metodei citologice pentru studiul cromozomilor din culturi de leucocite la cabaline", prezentată de tov. dr. M. Bistriceanu, comunicarea despre contribuții la studiul anatomoclinic și citogenetic al hidrocefaliei la taurine", prezentată de tov. dr. Radu Palicica, comunicarea „Necrospermia la vier cauzată de consumul furajelor infectate cu Fusarium sporotrichoides", prezentată de tov. ing. Marcel Năforniță, comunicarea colectivului format din tov. dr. Gr. Lungu, dr. Gheorghe Gluhovschi. dr. Marian Bistriceanu, intitulată „Un caz particular de sindrom Klinefelter la om, cu fenotip feminin", precum și comunicarea prezentată de dr. C. Constantinescu, de la Institutul Central de Vaccinuri și Biopreparate „Pasteur", București despre „Prepararea industrială a unui concentrat purificat de gonadotrofine serice. Importanța lui pentru practică". Toate comunicările științifice au fost privite cu deosebit interes.

Duminică, 20 decembrie 1970, a treia zi a simpozionului, au fost prezentate șapte comunicări științifice, după care au urmat discuții, concluzii, recomandări și închiderea simpozionului.

În contextul lucrărilor comunicate și a dezbaterilor ce au urmat, o importanță deosebită a avut comunicarea „Folosirea Berenilului în tratamentul afecțiunilor uterine la taurine", comunicarea „Variația eritrocitelor, hemoglobinei și a proteinelor totale la vaci în timpul gestației", expusă de tov. Conf. dr. Vasile Taloș, comunicarea „Observații clinice asupra unui caz de fistulă recto-uretrală la armăsar", făcută de tov. Conf. dr. Marin Moldovan, comunicarea „Contribuții la cunoașterea importanței factorilor de microclimat și microbism în profilaxia îmbolnăvirilor viteilor nou-născuți datorită colibacilozei", prezentată de dr. T. Cioloca. lucrarea intitulată „Observații histologice asupra ovarului, hipofizei și suprarenalei provenite de la mame iradiate cu raze X", a unui colectiv condus de dr. Oprescu, de la I.A.N.B. București și de la Institutul Biologic „Traian Săvulescu" București, comunicarea „Contribuții la studiul vascularizației și inervației aparatului genital la scrofițe de la 0—30 zile", prezentată de Conf. dr. Gh. M. Constantinescu, precum și lucrarea prezentată de dr. Vasile Aciocărlănoaie, de la I.A.S. Mureș-Arad, intitulată „Un procedeu simplu pentru efectuarea biopsiei intrauterine la vacă".

Faptul că la lucrările simpozionului au luat parte un numar mare de cadre didactice de înaltă specializare, din centrul universitar Timișoara, și din celelalte centre universitare, precum și medici veterinari și ingineri zootehniști care lucrează nemijlocit în producție, în centrele de selecție și reproducție, în rețeaua sanitar-veterinară și în fermele din cadrul I.A.S. și a cooperativelor agricole de producție alături de discuțiile purtate cu deosebit interes, au făcut ca lucrările simpozionului să constituie un exemplu de muncă consecventă pusă la baza ridicării eficienței creșterii animalelor în scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România.

Firu Dumitru Cătălin Virgil.
Piciorus Petrișor.
Facultatea de Medicină Veterinară Timișoara

BUPT

DE LA O GENERAŢIE LA ALTA

Interviu cu prof. dr. Valentin Volintir

Tovarăşe profesor în numele revistei „Agraria" aş dori să mă adresez dv. nu ca specialist ci mai mult ca pedagog a mai multor serii de studenţi, cu rugămintea de a ne răspunde la cîteva întrebări :

1. V-aş ruga să faceţi o paralelă între generaţia dv. şi cea

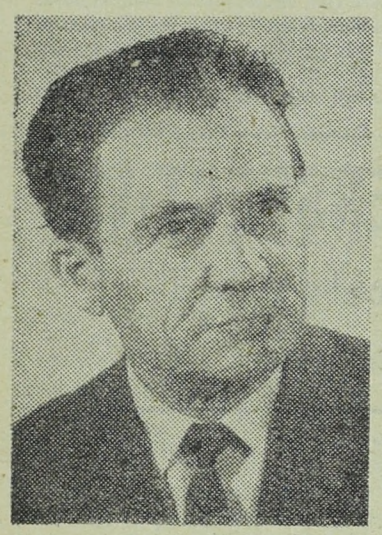

de azi. În ce sens credeţi că a evoluat generaţia de azi ?

1. Nu lucrez în învăţămînt decît de cîţiva ani, dar judecînd după cele cîteva promoţii la a căror formare ca profesionişti şi cetăţeni mi-am adus contribuţia, rezultă că nu sînt deosebiri esenţiale între generaţia mea şi cea actuală. Există însă mari deosebiri în privinţa condiţiilor în care a învăţat generaţia mea şi condiţiile de astăzi.

Studenţilor de astăzi li se pare că este foarte firesc să existe în toate centrele universitare, „orăşele studenţeşti" formate din clădiri moderne şi confortabile, cămine, cantine, dispensare şi spitale destinate numai şi numai pentru studenţi. Li se pare firesc să nu existe nici un fel de taxe de şcolarizare, să aibă cursuri la preţul de cîţiva lei, să aibă reprezentanţi în consiliile profesorale etc., etc.

La astfel de condiţii, generaţia mea nici nu putea visa.

Rămîne prin urmare ca generaţia actuală să se străduiască să ajungă şi să se menţină la nivelul condiţiilor ce i s-au oferit.

2. Sînt foarte la modă azi în lumea întreagă discuţiile în jurul aşa-numitei „probleme a tineretului", ce părere aveţi despre aceasta ?

2. Eu cred că „o problemă a tineretului" a existat întotdeauna, tot aşa cum există şi astăzi, şi cred că aceasta se datoreşte în bună măsură faptului că mulţi din cei care fac parte din generaţia mea au uitat sau sînt înclinaţi să uite cum au fost ei cînd au fost tineri, fenomen care se repetă la fiecare generaţie. Eu sînt încredinţat că actualii noştri studenţi, chiar şi cei foarte zvăpăiaţi, cînd vor ajunge la vîrsta mea, vor povesti celor de vîrsta lor de acum „pe vremea mea, era altfel, eram mai serioşi" etc. etc.

Şi totuşi, există anumite probleme în legătură cu generaţia actuală. Dacă actuala generaţie se bucură de condiţii de viaţă şi de învăţătură pe care generaţia mea nu le-a avut, este în schimb confruntată cu probleme care nu se puneau atît de acut în timpul cînd cei de vîrsta mea au fost studenţi.

Studenţii de azi, în schimbul condiţiilor incomparabil mai bune ce li se oferă, trebuie ca într-un interval de timp egal să asimileze un volum mai mare de cunoştinţe, decît acela ce se cerea acum 30 de ani, şi care tot creşte mereu. Aceasta face ca învăţămîntul în general să fie confruntat cu probleme foarte greu de rezolvat pentrucă orcît am elimina cea ce este vechi şi demodat, volumul secretelor zmulse naturii creşte şi trebuie să crească. Astfel stînd lucrurile, studentul de astăzi este în multe mai mare măsură împins în viaţă să „studieze", nu să „înveţe".

3. Consideraţi că tineretul de azi reprezintă cu adevărat o nouă generaţie căreia să i se poată încredinţa în viitor conducerea societăţii ?

În fiecare promoţie de studenţi cu care am lucrat a existat în număr mai mare sau mai mic de studenţi de elită, cu o dotare de la natură care îi face capabili să se poată forma şi să li se poată încredinţa conducerea societăţii de mîine. Sînt încredinţat că tineretul de azi are destule elemente care să ne continue activitatea şi să asigure raţia de progres, adică să ne depăşească, aşa cum consider că este normal să fie.

4. Ca reprezentant al generaţiei „marilor descoperiri", cum vedeţi viitorul zootehniei şi al medicinei veterinare ?

4. Satisfacerea nevoilor omenirii în materie de alimente de origină animală nu va mai permite utilizarea metodelor tradiţionale de creştere şi exploatare a animalelor.

Imperativele actuale în această privinţă duc într-un ritm foarte rapid la generalizarea metodelor industriale destinate producţiei unor cantităţi mari de alimente de origină animală, pe suprafeţe mici şi cu un volum mic de muncă. Zootehnia viitorului va fi şi este de pe acuma obligată să găsească metode noi, mai eficiente, de producţie.

Medicina veterinară trebuie să transforme într-o ştiinţă simplă, acomodabilă uşor acestor sisteme. După părerea mea, medicina veterinară este obligată încă de pe acuma să se adapteze cerinţelor marilor exploatări zootehnice în sensul apărării animalelor din aceste mari unităţi. Ea trebuie să fie într-o măsură din ce în ce mai mare, o ştiinţă a profilaxiei.

Vor căpăta o importanţă din ce în ce mai mare disciplinele de alimentaţie, zooigienă, profilaxia bolilor infecţioase şi neinfecţioase şi va scădea, fie că vrem noi sau nu vrem, importanţa cazuisticii clinice. Aceasta este părerea mea şi am formulat-o pentrucă mi s-a pus întrebarea, deşi sînt încredinţat că nu toţi au această părere şi în special cei care sînt mari clinicieni.

5. Fiindcă tot vorbim de generaţii, cum o vedeţi pe cea viitoare ?

5. Cred că generaţia sau mai bine zis, generaţiile viitoare vor fi din ce în ce mai precoce şi mai receptive la progresul ştiinţific şi e necesar ca învăţămîntul să înceapă de la o vîstă mai tînără aşa cum se preconizează la noi. Începerea învăţămîntului la o vîrstă mai tînără — creşterea longevităţii, găsirea şi aplicarea unor noi metode de studiu şi documentare cred că vor putea face faţă volumului de achiziţii ale ştiinţei şi tehnicii pe care, viitoarele generaţii vor trebui să şi le însuşească.

6. Mulţumindu-vă, în încheiere aş dori să adresaţi cîteva cuvinte studenţilor cititori ai revistei „Agraria".

6. În încheiere, adresîndu-mă studenţilor cititori ai revistei „Agraria", îi încredinţez că nu au motive de pesimism pentru cele ce vor să fie, ci dimpotrivă.

Îi sfătuiesc însă să depună eforturi mai mult pentru a „studia" decît a „învăţa". (În trecutul îndepărtat cînd şcoala se baza pe „învăţare" — pe socoteala memoriei — participanţii acestor şcoli se numeau „învăţăcei" nu studenţi).

TOCUŢ VASILE
an III zootehnie

SERVICIUL PE CLINICĂ A STUDENTULUI; PRIMA OBLIGAŢIE PROFESIONALĂ A VIITORULUI MEDIC VETERINAR

În cadrul activităţii clinicilor facultăţii de medicină veterinară, studenţii anului IV şi V ai acestei fascultăţi sînt programaţi să efectueze prin rotaţie, serviciul pe clinică.

Pentru profesiunea aleasă şi pentru care studentul îşi desăvîrşeşte pregătirea, activitatea în cadrul clinicii este de o covîrşitoare importanţă. După însuşirea cunoştiinţelor comunicate de disciplinele preclinice, care orientează pe student asupra fenomenului biologic ce constituie terenul activităţii sale profesionale, disciplinele clinice : patologia medicală, patologia reproducţiei, patologia chirurgicală, studiul bolilor infecţioase sau parazitare, conferă acestuia adevăratele atribute profesionale, iniţiindu-i în tainele meseriei pe care urmează să o îndeplinească. Fără cunoştinţele primite de la aceste discipline şi fără simţul care se formează în cadrul activităţii la clinică, studentul nu va putea în final să ajungă decît un funcţionar intitulat medic veterinar. Activitatea medicului veterinar presupune continuitate, o luptă permanentă, care nu se poate duce sub formă de acţiuni sporadice.

Serviciul pe clinică, menit să antreneze pe student în aspectele relatate, continuitatea activităţii în profesiunea de medic veterinar, mai are şi alte trăsături importante. El realizează primul contact cu meseria aleasă, cu însăşi activitatea profesională şi măreşte sau consolidează responsabilitatea profesională, garantînd comportamentul viitorului absolvent.

Dr. M. MOLDOVAN

ÎNDRUMAREA STUDENŢILOR DE CĂTRE CADRELE DIDACTICE

În institutul nostru există o bogată experienţă şi frumoase rezultate în activitatea de îndrumare de către cadrele didactice. Este vorba de constituirea grupurilor educative îndrumate de profesori sau asistenţi. Acest aspect de viaţă şi muncă ilustrează în mod elocvent împletirea armonioasă şi unitatea procesului instructiv cu cel educativ în învăţămîntul nostru superior. Prin aceasta se aduce un aport considerabil în pregătirea profesională a studenţilor şi se desfăşoară o bogată şi multilaterală activitate educativă.

Această modalitate se impune cu necesitate, mai ales în cazul studenţilor din anul I, care trec uneori printr-o perioadă dificilă de tranziţie şi adaptare. Trebuie făcut totul pentru ca noi, studenţii, să pornim la drum înarmaţi cu o cunoaştere temeinică a tehnicii studiului universitar, însufleţiţi de mîndrie şi dragoste pentru profesiunea aleasă.

Grupurile educative constituite în anul I îşi continuă cu succes activitatea şi în anii următori, căutînd să se evite pe cît posibil restructurările pentru a asigura continuitatea şi eficacitatea îndrumării. Menţinerea lor pînă la ultimii ani s-a dovedit cît se poate de eficientă : se constituie un colectiv închegat printr-o comuniune de preocupări şi năzuinţe, prin cunoaştere şi într-ajutorare.

La constituirea acestor colective la anii mai mari s-a ţinut seama în acest an cu precădere de pregătirea profesională. În acest sens a fost foarte bine primită în rîndurile noastre măsura luată de decanat, ca studenţii să fie repartizaţi la cadrele didactive sub îndrumarea cărora vor pregăti proiectele de diplomă.

Eu sînt acum studentă în anul II al Facultăţii de zootehnie. Privesc în jur : colegii mei, sau colegii mai mari obţin rezultate frumoase în pregătirea pentru viaţă. Urmăresc cu emoţie primii paşi ai colegilor din anul I şi rememorez instantanee grăitoare din primul meu an de studenţie.

În obţinerea acestor rezultate o contribuţie însemnată au adus-o cadrele didactice care au primit nobila misiune de îndrumători nemijlociţi şi unui mic grup de studenţi. De la început s-a propus o primă întîlnire. Într-o atmosferă familiară s-au înfiripat primele relaţii şi legături directe, descătuşate de atmosfera oficială din laborator sau amfiteatru.

Nu putem uita ajutorul concret şi recomandările în probleme de sănătate de care au beneficiat unii colegi, intervenţiile cu rezultate imediate făcute la propunerile studenţilor pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi ordinea în cămin.

Adeseori am avut plăcerea să primim la căminul studenţesc vizita îndrumătorilor noştri, cadre didactice, iniţiativă ce merită într-adevăr a fi continuată.

Subliniez în mod cu totul deosebit preocupările şi rezultatele obţinute în domeniul pregătirii profesionale. Cu ocazia „întîlnirilor" noastre am primit recomandări şi informaţii în această privinţă, indicaţii bibliografice. Îndrumătorii s-au informat la discipline despre activitatea fiecărui student, au solicitat ajutor pentru cei care întîmpină dificultăţi în munca lor.

Asistarea la cursuri, seminarii, lucrări şi mai ales examene este edificatoare pentru cunoaşterea posibilităţilor intelectuale ale studenţilor.

În problemele de frecvenţă se acţionează în sensul lichidării

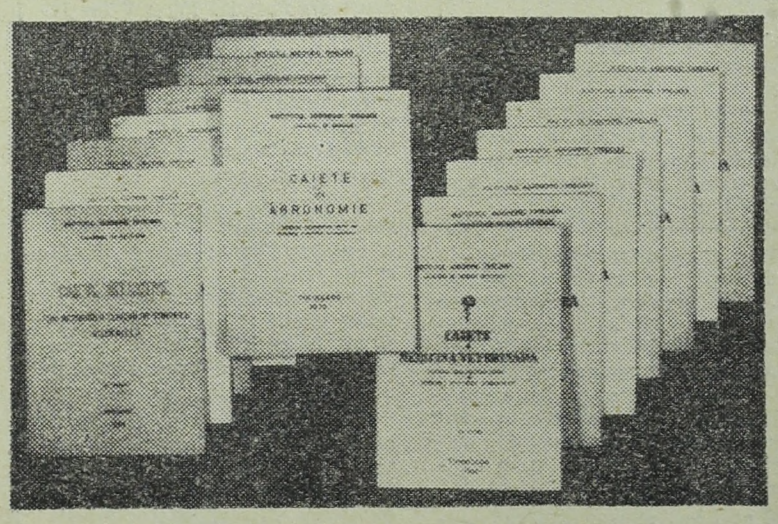

acestora, a clarificării situaţiei celor care au absentat motivat sau nemotivat, a ajutorului binevoitor dat pentru lichidarea acestei racile.

Este de recomandat ca studenţii să-şi sprijine îndrumătorii în muncă pentru a ne cunoaşte şi ajuta.

Acţiunea împotriva abaterilor disciplinare constituie o problemă de permanentă activitate : ori ce manifestări îngrijorătoare trebuie depistate la timp şi anihilate cu răbdare şi atenţie.

Printre formele de lucru, cele mai apropiate de studenţi şi cu eficienţă reală, se numără discuţiile la masa rotundă, cu o mare varietate tematică : norme de comportare civilizată în societate, probleme de actualitate din presă, consideraţii pe seama unei cărţi citite, a unui film, a unui spectacol şi bineînţeles, clipele de reverie şi joc ale imaginaţiei, cînd făurim proiecte de viitor şi calculăm coordonatele vitoare ale realizării lor.

Stînd de vorbă cu cadre didactice, cu colegii mei, am reţinut cîteva vise, dorinţe personale, pe care aş vrea să le prezint ca propuneri şi sugestii pentru activitatea în diferitele grupuri educative.

Cît de instructivă şi plăcută ar fi desfăşurarea la nivelul grupelor noastre a unor simpozioane pe teme de literatură, muzică, pictură, sculptură ! Este necesar să ne formăm gustul şi discernămîntul în aprecierea unui spectacol de teatru, operă sau operetă. Este minunată imaginea înfrăţirii spirituale în sfere mai înalte, a grupului nostru, într-o sală de spectacole.

Stim cu toţii ce izvor de veselie şi de amintiri neşterse sînt excursiile în grup. Dorim să vizităm în primul rînd unităţi ale, momente istorice, puncte agricole, întreprinderi, locuri turistice. Sau, pur şi simplu, dorim să petrecem o zi frumoasă în linişte şi la aer curat, într-un sat pitoresc, oferindu-ne o binemeritată odihnă după o săptămînă de muncă intensă. În acelaşi timp visăm să întreprindem într-un viitor ceva mai îndepărtat — dar tot ca studenţi — excursii mai de amploare în ţară şi, de ce nu, şi într-o ţară vecină sau ceva mai îndepărtată. Pînă atunci am fi deosebit de mulţumiţi şi recunoscători, dacă unele din cadrele noastre didactice — care au avut ocazia de a vizita mai mult ţara noastră sau alte ţări — ar răspunde rugăminţii noastre de a ne prezenta note proprii de călătorie, folosind orice material documentar de care dispun. Cred că domniile-lor ar retrăi cu încîntare amintiri frumoase, iar bătăile inimilor noastre i-ar însoţi retrospectiv ca o încărcătură preţioasă a sufletului poporului nostru pe căile lumii.

Indicaţiile comune ale Ministerului Învăţămîntului şi ale Comitetului U.A.S.R. cu privire la desfăşurarea activităţii educative în rîndurile studenţilor, preocuparea şi dăruirea asistenţilor, şefilor de lucrări şi a profesorilor noştri în această direcţie, entuziasmul nostru tineresc, conturează perspectiva identificării acestor grupuri comune de cadre didactice şi studenţi ca o mică familie, ca un cămin armonios, în care munca şi satisfacţiile ne revin, deopotrivă.

Toate aceste aspecte conturează o etapă hotărîtoare şi de neuitat pentru formarea noastră socială, morală şi profesională.

DRIHA ANA
Studentă anul II
Facultatea de Zootehnie

BUPT

DIN ACTIVITATEA CERCURILOR ŞTIINŢIFICE STUDENŢEŞTI

Cerc ştiinţific studenţesc... de fapt, e cea mai modestă definire, pentru o noţiune dintre cele mai vaste, care exprimă superlativul emulaţiei ştiinţifice. Întruneşte cele mai diferite profiluri umane, de la studentul „exhibiţionist" la cel pătruns de sensul şi frumuseţea cercetării, căutării, cunoaşterii.

Care este scopul unui cerc ştiinţific studenţesc? Cum se organizează munca de cercetare în cadrul său? Care sînt tangentele sale cu practica — cu producţia? Iată cîteva probleme care ne-au preocupat în mod deosebit şi pentru a căror răspuns ne-am hotărît să efectuăm acest raid-anchetă.

Cei care au avut amabilitatea să răspundă la întrebările noastre — sînt cadre didactice, organizatori de cercuri ştiinţifice studenţeşti şi studenţi, membri ai acestor cercuri.

Pe tov. conf. Miloş Marin l-am găsit în biroul domniei sale înconjurat de cîţiva membri ai cercului de „Alimentaţia animalelor domestice".

— Tovarăşe conferenţiar care este scopul unui cerc ştiinţific studenţesc şi cum concepeţi dv. munca de cercetare studenţească în cadrul acestui cerc?

— În primul rînd în cadrul unui cerc ştiinţific studenţesc acei care se înscriu se înţelege de la sine, sînt animaţi de dorinţa, de a cerceta, de a-şi lărgi orizontul de cunoştinţe în acel domeniu, de a aprofunda o serie de probleme, prin examinarea lor mai atentă. Aici se formează deprinderea de cercetare, spiritul de colectiv, aici se stabileşte cu exactitate relaţia individ-colectiv. Fleming spunea despre aceste colective: „Cercetătorul singuratic este cel care descoperă un fapt nou, dar cu cît viaţa devine mai complicată cu atît ne este mai greu să ducem la sfîrşit orice, fără a colabora cu ceilalţi".

În ceea ce priveşte organizarea muncii de cercetare în cadrul cercului de „Alimentaţie" aceasta cuprinde două faze net distincte.

În prima fază — cea de asimilare a cunoştinţelor teoretice asupra temei luate în cercetare, este faza care te duce la o confruntare cu literatura de specialitate, studentul îşi sintetizează multitudinea de informaţii utilizînd fişe. Săptămînal membrii cercului se întîlnesc cu cadrele didactice de la disciplina pentru elucidarea unor probleme, poate încă nu destul clarificate.

Cea de-a doua fază se caracterizează prin însuşirea tehnicii de laborator. Pentru aceasta, studentului îi stă la dispoziţie laboratorul disciplinei cu întregul său aparataj.

Care sînt perspectivele cercetării ştiinţifice în cadrul acestui cerc?

În viitor noi întrevedem posibilitatea integrării acestor „începători" în sfera de cercetare a disciplinei noastre — crearea tuturor condiţiilor de afirmare a acestora, de antrenare în rezolvarea problemelor din producţie.

— Tot aici l-am întîlnit şi pe Nemeth Gheorghe student în anul III al Facultăţii de zootehnie.

— Ce te-a determinat să te înscrii la acest cerc?

Nemeth Gh. — În timpul practicii de producţie din vara asta — la ferme zootehnice — am sesizat ca preocupare centrală de prim ordin ca să spun asa, tocmai problema alimentaţiei. Începînd anul acesta studiul acestei discipline, m-am hotărît să mă înscriu în cercul de alimentaţie, dorind să mă specializez în această direcţie.

Care este tema pe care ai primit-o spre cercetare?

În momentul de faţă cercetez analizele produselor reziduale de la Întreprinderea de plante medicinale. După terminarea cercetării se va întocmi buletinul şi se trimite fabricii respective care ne-a cerut concursul. După cum vedeţi, tema mea este ancorată direct în practică.

Despre modul de organizare a muncii de cercetare în cadrul cercului Ameliorarea şi genetica plantelor — de cînd s-a înfiinţat acest cerc şi care sînt perspectivele cercetării studenţilor din cadrul acestui cerc, ne spune tov. şef de lucrări Negoescu Constantin.

De vorbă cu colegii cercetători

— Activitatea în cadrul cercului ştiinţific studenţesc de pe lîngă Catedra de genetică şi ameliorarea plantelor se desfăşoară în mod organizat din anul 1962.

Munca în cadrul cercului nostru se organizează în felul următor:

Studenţii înscrişi la cerc sînt repartizaţi pentru îndrumare la cadrele didactice de la disciplină. La începutul fiecărui an universitar, pentru studenţii noi înscrişi la cerc, se stabilesc temele de cercetare. În prima şedinţă de cerc ştiinţific, studenţii care au activat în anul precedent, raportează asupra stadiului în care se află cercetarea. Se stabileşte un plan de referate în cadrul cercului. Cadrele didactice le indică bibliografia, le urmăresc desfăşurarea activităţii.

Fiecare student prezintă în cadrul şedinţelor de cerc un referat, din cercetarea bibliografică (studenţii anilor II şi III) sau rezultatele cercetărilor (studenţii anilor IV şi V). O parte din aceste referate sînt susţinute şi în cadrul şedinţelor comune pe facultate ale cercurilor ştiinţifice studenţeşti.

Perspectivele cercetării ştiinţifice studenţeşti din cadrul cercului reies din aceea că studenţii pe care îi pasionează cercetarea ştiinţifică şi sînt perseverenţi, făcîndu-şi ucenicia în timpul facultăţii, pot deveni buni cercetători ştiinţifici la terminarea facultăţii. Pe de altă parte multe din temele propuse spre cercetare la cerc se finalizează în lucrări de diplomă foarte bune.

Dat fiind faptul că cercetările din domeniul geneticii, cît şi cele de creerea soiurilor noi de plante, necesită timp îndelungat, cercetările ştiinţifice studenţeşti nu se pot concretiza ca aplicativitate directă în practică. Ele însă pot să contribuie la precizarea unor laturi ale cercetării în cadrul disciplinei.

Pentru cercetare trebuie pasiune şi... perseverenţă.

Discutînd aceste probleme şi cu tov. Marian Bistriceanu, asistent la catedra de reproducţie şi patologia reproducţiei, domnia sa ne spune:

— Cercul ştiinţific la această disciplină funcţionează din anul 1965. Numărul studenţilor înscrişi la acest cerc e într-o continuă creştere.

Dat fiind eterogenitatea studenţilor pe ani de studiu, activitatea este diferenţiată urmărindu-se pe de o parte iniţierea studenţilor din anii mici în metodologia şi conduita de cercetare ştiinţifică, iar pe de altă parte, studenţilor din anul IV şi în special celor din anul V li se dau numai îndicaţiile necesare modului de finalizare a cercetării şi în mod expres cum trebuie interpretate rezultatele obţinute.

În cadrul cercului se urmăreşte formarea unor grupe de cercetare, din studenţi mai mari şi mai mici, în aşa fel încît ceştia din urmă să beneficieze de experienţa celor mai mari. De asemenea se urmăreşte ca studenţii înscrişi la cercul ştiinţific, să fie angajaţi în acele teme de cercetare care sînt incluse în tematica de cercetare a disciplinei astfel încît studentul să devină beneficiar direct, alături de cadrele didactice, în cercetarea şi rezultatele disciplinei sau catedrei.

Scobercea Ilie, student în anul V al Facultăţii de medicină veterinară — şi care a obţinut premiul I în cadrul sesiunii de comunicări ştiinţifice studenţeşti pe institut — completează din unghiul său de vedere, cîteva din problemele tratate:

— Încă din anul III, activez în cadrul cercului ştiinţific de la catedra de igienă a animalelor domestice — rezultatele muncii mele în cadrul cercului au fost încununate prin premiul primit în primăvara anului 1970.

Ce m-a determinat să mă înscriu la acest cerc? Un complex de împrejurări. Înainte de a veni la facultate am lucrat în cadrul reţelei sanitare veterinare tocmai în acest domeniu al igienei. O serie de deziderate ale practicii care cer o strigentă rezolvare îmi erau deja cunoscute.

La cercul disciplinei sîntem 7 membri — fiecare cu cîte o temă bine stabilită, temă care face parte integrantă din tematica de cercetare a catedrei.

Cadrele didactice ale catedrei în frunte cu tov. prof. dr. doc. şt. Vasile Tomescu, îndrumă atent, competent, activitatea noastră. Aici cercetarea se finalizează cu o lucrare de diplomă temeinic documentată.

Ceea ce doresc în mod deosebit, avînd în vedere că peste cîteva luni voi părăsi acest institut, este ca să continui, după posibilităţile mele, cercetarea ştiinţifică în domeniul igienei animalelor.

Tov. ing. Zaharia Suciu de la Catedra de horticultură ne-a făcut cunoscute cîteva probleme ale cercului ştiinţific pe lîngă ace stă catedră.

— Cercul ştiinţific studenţesc pe lîngă Catedra de horticultură a luat fiinţă încă din 1947-1948, adică o dată cu înfiinţarea acestei forme de cercetare ştiinţifică studenţească, în cadrul institutului. Trebuie de altfel să ştiţi că primele sesiuni de comunicări ştiinţifice studenţeşti au avut loc în acest institut.

În cadrul cercului nostru există un număr de 58 de studenţi din anii III IV şi V iar tematica abordată de aceştia e într-o strînsă legătură cu aspectele producţiei hortivicole. Neam orientat ca tematica să fie în general o părticică din problematica în studiu la disciplina noastră.

În vederea desfăşurării optime a activităţii la cerc, există un organ de conducere al cercului, iar lunar membrii cercului se întîlnesc discutînd rezultatele obţinute pînă la acea dată şi tot în cadrul acestor reuniuni se eşalonează munca pînă la următoarea şedinţă de cerc.

Munca la cercul nostru se finalizează prin valoroase proiecte de diplomă sau prin premiile luate la diversele sesiuni de comunicări ştiinţifice studenţeşti.

Iată cîteva păreri asupra celei mai puţin spectaculoase dar poate celei mai frumoase expresii ale creaţiei ştiinţifice — cea din cadrul unui modest cerc ştiinţific studenţesc.

E emoţionant, să vezi, la ora de seară, într-un laborator, dascăli şi discipoli, urmărind încordaţi o experienţă, repetată, probabil a „n"-a oară, sau discutînd aprins despre ultimul articol apărut într-o revistă şi care conţine tocmai mult controversata lor problemă...

Stud. MARIA POPOVICI

BILANŢ ŞI PERSPECTIVE

din activitatea clubului şi a formaţiilor artistice

Ridicarea necontenită a nivelului cultural al studenţilor institutului nostru, constituie un obiectiv central al activităţii Asociaţiei studenţeşti. Constatăm cu deosebită plăcere, pasiunea studenţilor noştri pentru cultură în general şi pentru creaţiile artistice în special. Revistele „Contemporanul", „România literară", „Luceafărul", sînt urmărite cu aviditate, iar problemele literaturii noastre contemporane, accesibilitatea ei, înaltele sale calităţi artistice stîrnesc nu o dată discuţii aprinse, în amfiteatre, în pauze, în cămin, peste tot.

Un deosebit interes în rîndul studenţilor şi-a cîştigat revista noastră „Agraria". Fiecare număr nou este aşteptat cu nerăbdare, exemplarele revistei sînt smulse literalmente din mîinile redactorilor.

Centrul nervos al întregii mişcări culturale a studenţilor din institutul nostru, din fiecare grupă, din fiecare an, din fiecare facultate, se concentrează la nivelul clubului studenţesc. Aici, într-un cadru mai destins, mai intim, studenţii noştri găsesc întotdeauna cadrul prielnic pentru a se recreea, a fi la curent cu ultimele noutăţi din presă, pentru a asculta o muzică bună, ori pentru a se antrena într-o palpitantă partidă de table.

Iar seara, cînd studenţii noştri se întorc din oraş, de la cursuri, lucrări ori de la masă, într-o bună dispoziţie generală, programul zilnic variat, pe cît posibil atractiv, poate începe. Fiecare zi cu personalitatea ei.

Luni — Ciclul noutăţi ştiinţifice. Pentru participanţii pasionanţi de ştiinţă, temele (laserul, zborul pe lună etc.) sînt doar punctul de plecare al unor discuţii interesante despre viitorul ştiinţei, despre tainele universului etc. Dialogul dintre specialiştii din domenii diferite se dovedeşte foarte fructuos pentru toţi. În continuare muzică populară pe discuri, de preferinţă din Banat.

Marţi — Zi dedicată conferinţelor. Personalităţi de prestigiu vorbesc studenţilor din domeniile cele mai variate. De exemplu: tov. prof. dr. Pintea Valeriu ne-a împărtăşit din „Problemele fiziologiei contemporane", tov. lector C. Apreotesei l-a evocat vibrant pe Nicolae Iorga, şef lucr. dr. St. Stössel ne-a destăinuit unele taine ale „Etiopatologeniei nevrozelor" etc.

Cînd condiţiile tehnice vor fi îndeplinite, conferinţele vor fi completate cu filme documentare, cu teme literare, arte frumoase, ştiinţă, geografie, turism etc., de la arhiva naţională de filme, de la Direcţia difuzării filmelor şi din alte surse.

Miercuri — Dezbateri în jurul mesei rotunde. Cu colaborarea catedrei de ştiinţe sociale, sînt prezentate probleme ale politicii interne şi externe ale partidului şi statului nostru, un rol preponderent avîndu-l omagierea aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român. Tot miercuri au loc şi dezbateri cu caracter etic, filozofic, etc.

Joi — Ziua artelor plastice. Tov. asist. Mircea Goian a susţinut un ciclu consacrat „Artei Egiptului antic", „Artei orientale", „Prin muzeele lumii", audiate cu un deosebit interes. Urmează la alegere muzică uşoară pe discuri sau program la televizor.

Vineri — Seară literară a cercului literar de pe lîngă redacţia revistei noastre. Temele literare (Ion Barbu, Realismul, Ion Minulescu transpus pe muzică, ori poezii patriotice) sînt completate cu creaţii originale. S-au remarcat în poezie şi proză Mara Popovici şi Aghata Junat III zoot., sau Eugen Parşov I agronomie.

Muzica de cameră sau simfonică pe discuri (corul Madrigal ori Simfonia a IX-a de Beethoven) încheie această seară într-un farmec poetic de nespus.

Sîmbătă — este dedicată seriei grupei. Aici tonul e dat de iniţiativa studenţilor. Întreg colectivul studenţesc este periodic antrenat în această formă de activitate. Cităm printre cele mai reuşite seri, cele organizate de grupele 244 (an II agr.) 168 (an II agr.,) şi 122 (an II med. vet.).

Concursurile „Cine ştie cîştigă" pe teme literare, muzicale ori profesionale, cunosc o foarte vie participare. Un excelent organizator de concursuri s-a dovedit Gr. Bordea an II agr. Tot atunci au loc momente vesele, glume, epigrame în care excelează Daia Petru an III agr. şi Burtan Iulian an I agronomie.

Entuziasmul şi pasiunea pentru artă caracterizează şi formaţiile noastre artistice studenţeşti. Taraful nostru se străduieşte să valorifice melodii populare autentice, din zone folclorice încă puţin studiate. Neîntrecutul taragotist Gh. Muscă an V med. vet. gata să susţină singur un întreg spectacol, este ajutat de doi acordeonişti inimoşi: Nistor Pădurenu an III zoot. şi Mitescu Andonic an I agr., specialist în melodii dobrogene.

Nu-i uităm pe soliştii vocali Popa Lenica an IV agr., Vitican Ion an III agr., Gall Ioan an I agr. şi Avram Ion an III agr. care împreună cu dansatorii populari dau viaţă minunatului nostru folclor pe scenă.

Formaţia de muzică uşoară „Index", cu un nume specific studenţesc, este format în majoritate de studenţi din anul I, ambiţioşi, hotărîţi să-şi croiască un renume printre formaţiile centrului universitar timişorean.

prof. FLORIN CONTREA
DIRECTOR CLUB

„Recunoştinţă partidului"

Acesta este titlul concursului de creaţie artistică închinat aniversării unei jumătăţi de veac de la crearea Partidului Comunist Român, organizat de Casa de cultură a studenţilor din Timişoara.

În concurs intră următoarele genuri de creaţie:

Creaţie literară (poezie, reportaj, dramaturgie, schiţă, nuvelă).

Creaţie muzicală (lieduri, poeme, coruri, cantate).

Arte plastice (acvarelă, pictură, grafică).

Producţii cinematografice (reportaj, film artistic scurt metraj).

Artă fotografică.

Se vor acorda premii în valoare totală de 12.000 lei. Cele mai bune realizări vor fi editate într-un volum omagial şi vor intra în repertoriile formaţiilor artistice studenţeşti. Lucrările vor fi predate pînă la data de 15 martie 1971, la Casa de cultură a studenţilor, camera 7, cu menţiunea „pentru concursul „Recunoştinţă partidului".

BUPT

REGINA FĂRĂ VĂL

Îţi plăcea să-ţi aminteşti de nisipul acela arzător. Plaja era frumoasă, iar tu spuneai mereu să vin dimineaţa şi seara, atunci cînd soarele sfîrîind asemeni unui cărbune încins îşi întindea suflarea roşiatică peste ape şi valuri şi chiar peste părul tău îmbibat de arome sărate şi de acea culoare ciudată pe care o pot lăsa algele în unduirea lor de balerine triste şi osîndite.

A fost şi va rămîne totdeauna o ciudăţenie pentru mine, izbitorul contrast între ochii tăi şi apa mării. Nici odată nu am găsit la ei acea căldură cu care marea mă înconjura atunci, cînd mă cufundam dimineaţa sau seara, după rugămintea ta. Acum, cînd vii pe plajă numai pentru jocul de lumini al farului, ai putea să-mi spui chiar şi cum a început totul, fiindcă ghiaţa ce-ţi înconjoară privirea era doar urmarea firească a faptului că odată cineva ţi-a spus că ochii tăi sînt calzi, asemeni mării şi că îi place, privindu-i, să-i odihnească oboseala. Acela eram eu. Au urmat clipe cînd într-adevăr tihna îmbinată cu imnul mării îşi întindeau blîndele aripi peste acea întindere imensă de oboseală.

Da. Au venit apoi sirenele. Pentru cine cîntau? Era o întrebare chinuitoare. „Dărîmă soclul şi aruncă gipsul în valuri, ele vor fi bucuroase să-l primească" — mi-au spus ele şi miroseau puternic a alge şi peşte. Tot atunci s-au înălţat şi valurile. Erau ciudat de spumoase şi s-au îndreptat spre tine să fure soclul. Cu furia deznădejdii m-am opus.

Da. Şi din acel moment privirea nu mai era a ta. Apoi sirenele s-au retras în unduiri blînde şi de undeva din larg le auzeam cîntecul pe care marinarii îl cunosc şi ştiu că e aducător de primejdii şi nenorociri.

În port cineva i-a spus jucătorului de şah să răstoarne piesele căci regele singur va cădea curînd învins.

Noi continuam să ne întîlnim ca întotdeauna, dimineaţa şi seara, cum îţi plăcea ţie. Piticul cel schilod apărut pe neaşteptate ne-a spus „mare fără valuri? — absurd, tu fără ea..." şi a continuat cu un rîs pe care îl aud ori de cîte ori mă gîndesc la tine. Ştiu că tot atunci a început să te fascineze jocul de lumini al farului. Dacă ar fi putut, sînt sigur că el mi-ar fi spus de greşeala pe care a făcut-o cineva dintre noi. Acel cineva am fost eu. Valurile şi unduitoarele sirene l-au încleştat atît de puternic încît a rămas tăcut, continuînd să te fascineze cu jocul lui de lumini ce se ascundeau ruşinoase apoi în adîncuri.

Noi continuam să ne întîlnim ca întotdeauna: dimineaţa şi seara. Credeam să-ţi place să auzim împreună cum sfîrîie soarele în apa mării asemeni unui tăciune încins; abia pe urmă a venit timpul să înţeleg că tu nu mai veneai pentru noi, ci pentru farul acela ce te fascina cu jocurile luminilor lui.

Ne întîlneam ca de obicei, dimineaţa şi seara cum îţi plăcea ţie, dar eu ştiam că tu veneai pentru jocul fascinant de lumini cu care, jarul înlănţuit hrănea o inimă pătrată. Îţi aminteşti? Chiar tu mi-ai spus povestea inimilor pătrate. Am intuit apoi că în curînd sirenele vor pleca, iar valurile îi vor lăsa farului plăcerea să-mi povestească lucruri triste, aşa cum adesea ni le spunea nouă despre atîţia alţii.

În port s-a răspîndit vestea că jucătorul de şah s-a hotărît să răstoarne piesele şi numai piticul cel schilod apărut pe neaşteptate îmi spunea: „mare fără valuri? — absurd, voi amîndoi...". Degeaba mi-am astupat urechile, rîsul acela a continuat să persiste.

LORI PANAIT

Tu

Cînd lumina şi întunericul
se îmbrăţişează,
se naşte o umbră.
Aş vrea să o ridic,
să o strîng la piept, apoi
să o sărut.
Dar ea e doar
o umbră, şi se numeşte
TU.

Ploaia

Ploua
Încet, mi-am şters
Lacrimile de pe obraz.
De uimire, ploaia a-ncetat
Sufletul meu era un ocean de speranţe.

Flăcări

Strigam şi alergam prin nisip,
Mi-era sete.
Căutam izvorul,
în care ai stins
Flacăra adevărului.
Căutam izvorul
Ca să înec flacăra
minciunilor tale.
Căutam apa.
M-am aruncat în cenuşă
Redevenind EU.

ŢIBRE SORINA

INVITAŢIE LA FRUMOS

Comitetul de redacţie al revistei „Agraria" şi-a propus să organizeze un atelier literar al agronomilor. În cadrul revistei noastre se va rezerva spaţiul necesar publicării creaţiilor originale. Invităm să participe toţi studenţii cărora le este dragă literatura.

Periodic se vor organiza seri literare, iar cele mai bune lucrări vor fi trimise la revista „Amfiteatru".

În cursul anului universitar se vor putea organiza schimburi de experienţă cu studenţii de la Filologie, de la care vom avea — credem — multe de învăţat. Dacă ne referim la profesiunea noastră, mai este şi altceva ce te îndeamnă să scrii. E însăşi natura muncii noastre, e faptul că sîntem în contact direct cu florile şi în general cu tot ce te îndeamnă să scrii.

Pentru că literatura este frumoasă şi cei ce o iubesc sînt mulţi, îi rugăm pe toţi iubitorii de literatură să vină să participe la constituirea acestui atelier, la data cînd se va anunţa.

COLECTIVUL DE REDACŢIE AL REVISTEI „AGRARIA"

EMIL BRUMARU: „Versuri"

Printr-o succesiune lentă de stări instabile, care încep şi se risipesc ca în somn şi imagini revărsate în propria fluiditate, Emil Brumariu divulgă contemplativ lumea de lumi pe care visînd frumos o închipuie.

Forme de mătase şi interioare în poleială aleasă, seminţii înaripate mirific şi contururi păstrate întregi doar de aburi parfumaţi tare se întrupează privite adînc. Aromele opiacee înfăşoară noi lucruri de tot felul şi sînt oriunde, ireale şi ameţitoare, gata să cotropească lumina şi urîtul, sublime şi de răcoare: *„O, vechi şi dragi bucătării de vară, / Simt iar în gură gust suav de-amiază / Şi în tristeţea care mă-nconjoară / Din nou copilăria mea visează: / Ienibahar, piper prăjit pe plită, / Peşti groşi ce-au adormit în sos cu lapte / Curcani păstraţi în zeama lor o noapte / Spre o delicateţe infinită..."*

În odăi cu pereţi care aproape nu sînt, stăpînesc cete uşoare de îngeri şi dorm lucruri cu taine în ele: *„Dulap obscur în tine doarme-un înger / Îmbobocit pe rîşniţi de cafea / Visînd piper rotund şi zahăr cubic, / Fără să-ţi ştie taina nimenea...".*

Reliefurile îşi pierd consistenţa atinsă de uimirea poetului, înscenînd spectacole transparente de o tulburătoare suavitate: *„Cînd înserează-albuşurile-n ouă / Şi trec ecouri prin borcane goale, / Oh, lămpile cînd blînd ne sug din suflet / Cu dulci fitile o lumină moale // Şi îngeri muţi miresmele cu roaba / Ni le răstoarnă-n nări ca să ne placă, / Iar cănile atîrnă-ntre ulcioare / Pline cu lapte stors naiv din vacă / Atît de-adîncă e uimirea noastră / Că ni se face teamă în odaie..."*

ÉLIE FAURE: „ISTORIA ARTEI" 5 vol. Edit. Meridiane

Mult aşteptata publicaţie (a fost anunţată în planul editorial încă din anul 1968!) „Istoria artei" a lui Élie Faure este la dispoziţia cititorului. Editura Meridiane, prin iniţiativa de a traduce şi publica lucrarea s-a achitat de o sarcină culturală deosebită.

„Élie Faure a fost cel mai mare critic de artă al epocii contemporane şi dacă stimez pe unii care-mi vorbesc frumos de Rafael şi Cézanne, preţuiesc însă numai pe aceia care sînt în stare să se oprească la lucrarea unui tînăr şi să descopere pe acel Rafael de mîine. Élie Faure a fost unui dintre acei prea puţini, care au anunţat geniul lui Matisse, al lui Picasso, al vameşului Rousseau, al lui Modigliani, Derain şi Soutine...
(„K.H. Zambaccian")

M. G.

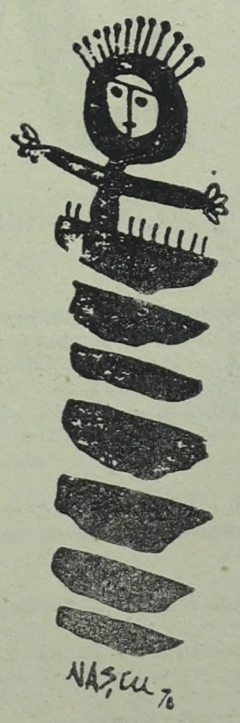

EDUCAŢIA FIZICĂ ŞI SPORTUL UN MIJLOC DE RECREERE

DISCUŢIE CU TOV. ASIST. MORUN P. DE LA CATEDRA DE SPORT A I.A.T.

Activitatea sportivă de masă

Pentru cuprinderea studenţilor în activitatea de educaţie fizică şi sport, Clubul sportiv „Agronomia" de pe lîngă Catedra de educaţie fizică şi sport din institutul nostru, în colaborare cu U.A.S. a I.A.T., s-a preocupat în primul semestru al anului universitar 1970/1971 de asigurarea unui cadru competiţional bine închegat, de posibilitatea practicării spontane şi individuale a exerciţiilor fizice şi sportive de către studenţi, de petrecere a timpului liber în mod plăcut şi recreativ.

Competiţia centrală a activităţii sportive în primul semestru al acestui an universitar a constat în desfăşurarea şi organizarea campionatului universtar în etape pe ani de studii, la nivelul de facultăţi şi pe institut, la următoarele ramuri sportive, prezentînd şi un clasament indicînd doar deţinătorii locului I, adică campionii, după cum urmează:

— Handbal, baschet şi voley:
Campioni I.A.T. — anul III Zootehnie

— Judo:
Campioni merituoşi:
— La categoria 56 kg. Moldovan Gh. — Med. vet. anul II
— La categoria 63 kg. Nediglea Dumitru — Med. vet. anul II.
— La categoria 80 kg. Teteica Vasile — Zootehnie anul II.
— La categoria 93 kg. Prepeliţă Ioan — Med. vet. anul III.
— Peste 93 kg. Trutea Friderich — Zootehnie anul II.

Pe lîngă plăcerea de recreere prin exerciţii fizice-sportive, cîştigătorilor întrecerilor la ramurile sportive sus menţionate li s-au acordat premii ce au constat în materiale şi echipament sportiv.

Este cunoscut faptul că din iniţiativa U.A.S.R., în fiecare an universitar se organizează „tabere alpine", care întotdeauna au fost un mijloc de stimulare a pregătirii profesionale şi sportive a studenţilor participanţi în taberele organizate pe Semenic, Muntele Mic sau Făgăraş.

De menţionat că din institutul nostru în această vacanţă de iarnă au participat 25 de studenţi.

TURISMUL STUDENŢESC

Turismul prin definiţie însemnă drumeţie şi pe care o poţi face pe jos sau cu diferite mijloace de transport; înseamnă relaxare prin ceea ce vezi şi auzi; înseamnă distracţie, îţi dă ocazia să legi prietenii şi nu lipsite de sens, înseamnă a cunoaşte oraşe, muzee, opere de artă, peisaje naturale, cu alte cuvinte îţi dă ocazia de-a învăţa multe lucruri frumoase.

Excursiile sînt organizate de tineri de la diferite întreprinderi, cluburi, organizaţii U.T.C. din ţara noastră. Pot avea caracter distractiv, educativ, dar şi profesioanal.

Este cunoscut faptul că în regulamentul de organizare al muncii asociaţiilor studenţeşti din ţara noastră există un articol bine definit, care prevede dreptul şi modul de organizare al excursiilor studenţeşti la sfîrşit de săptămînă, cînd şi cum, în ce condiţii se pot organiza.

Din păcate la noi, în facultatea de agronomie acest resort — turismul — pot afirma cu certitudine, că poartă doar „firma", practic este ca inexistent începînd cu acest an universitar. Spun aceasta pentru că de la începutul anului şi pînă în prezent nu s-a făcut nici o excursie cîtuşi de mică.

Păcat de acele fonduri care ne-au fost alocate şi de loc neglijabile. Mă doare mult că trebuie să afirm aici că nu sîntem departe de bîrfele unor studenţi din complex „că aşa sîntem noi agronomii". Consider că forţa necesară şi mijloace de a ieşi din acest impas sînt suficiente.

Mai sînt unii care afirmă că poate s-a greşit în alegerea memrilor consiliului A.S. pe facultate sau la repartizarea funcţiilor acestora. Poate să fie adevărat, poate nu. Mai pot exista şi alte dedesupturi mai puţin cunoscute.

Criticile sînt bine venite numai să fie juste, să conţină un sîmbure de adevăr.

Dacă la noi în facultate — turismul — a fost o tradiţie, în prezent devine ceva de domeniul trecutului. Aceasta nu se datoreşte numai celor din consiliul A.S. Mă gîndesc că persoanele competente din facultatea noastră ar trebui să acorde o mai mare atenţie cerinţelor în această direcţie. Cîte şi cîte excursii nu s-ar putea organiza şi cu caracter profesional. Aşteptăm ajutor şi din partea cadrelor didactice.

Cît de frumos ar fi fost ca luna de muncă patriotică făcută de anul I şi II, să se fi încheiat cu o excursie, cuprinzînd acei studenţi care s-au evidenţiat în mod deosebit şi bine înţeles fără o contribuţie bănească prea mare din partea lor. Se putea pleca cu autobuzul facultăţii. Condiţii de îndeplinire a acestor cerinţe au fost şi sînt suficiente, doar bună înţelegere să fie din partea celor care pot dispune.

După 28—30 de ore săptămînale de carte, ce bine venită ar fi o excursie de o zi, sau chiar două, deşi se spune că nu prevede regulamentul. Personal consider că dacă s-ar organiza o excursie de două zile care să cuprindă 7—8 studenţi din fiecare an de studii, cu bunăvoinţa decanatelor s-ar putea motiva orele de curs de sîmbătă, iar lucrările practice să se facă anticipat.

Sînt convins că timpul, acest coordonator al vieţii, cu sprijinul celor competenţi din facultatea noastră, o să ducă în mod favorabil la rezolvarea problemei turismului în „familia" noastră şi în cel mai scurt timp. Coborînd de „sus în jos" iniţiativele luate de „jos" se pot rezolva mai eficient. Aşteptăm.

SUSMAN IOAN Agronomie anul III

BCU Cluj / Central University Library Cluj
BUPT

Cu bastonul prin Timişoara

Parcurile Timişorii — însumează peste 200 ha într-o ghirlandă continuă de-a lungul Begăi, care face din oraşul nostru un oraş al florilor. Multitudinea formelor arhitecturale clasice şi spaţiile verzi dau o notă deosebită Timişorii, de unde şi numele generic de „Mica Viena" pe care unii cronicari ai timpului nu se sfiau să-l folosească.

Muzeul Banatului înfiinţat în 1872 este unul dintre cele mai mari din ţară. **Secţia de istorie** cuprinde peste 50.000 de piese din era primitivă şi pînă în plin feudalism. **Secţia de Ştiinţele naturii** cu peste 16.000 piese, cuprinde una dintre cele mai interesante colecţii ornitologice din ţară. **Secţia de etnografie** cu cele peste 4.000 exponate ne dau o imagine asupra artei populare şi meşteşugurile locuitorilor de pe aceste meleaguri.

Aţi fost la Bazoş? Veţi răspunde că este în afara oraşului. Există curse zilnice care fac legătura cu rezervaţia ştiinţifică „Arboretum" în care pe o suprafaţă de 64 ha se găsesc 389 specii de arbori şi arbuşti din cele cinci continente, predominînd cele din America de Nord. Vom putea admira specii de stejari exotici, cireş japonez, salcîm canadian, ienupărul de Virginia, abanoşi, precum şi cea mai mare plantaţie de Carya din Europa.

Catedra sîrbească (str. Emanoil Ungureanu) a fost construită în 1734 este impunătoare prin stil şi podoabele pe care le posedă.

Bustul lui Emanuil Ungureanu (piaţa Muncii din vecinătatea muzeului), cărturar progresist (1846-1929) a pus bazele unei fundaţii pentru ajutorarea şcolilor româneşti din Banat. A scris „Istoria Timişoarei".

Parcul Rozelor (Parcul de cultură). A fost unul dintre cele mai mari rozarii din Europa. Sute de specii, varietăţi şi soiuri de trandafiri din colecţii particulare şi donate de instituţii din ţară şi străinătate sînt plantate în rondouri. Pe pergole se întind soiuri remontante de o deosebită frumuseţe. Profesorul Al. Borza contribuie mult la amenajarea rozariului şi la sistematizarea lui. Din păcate, în timpul războiului pier multe varietăţi. În perioada postbelică se încearcă refacerea parţială a colecţiei.

M. G.

UMOR

— (Dezolat). Azi am primit mustrare scrisă.
— Şi ?!
— (enervat) Ei, şi ? Îmi ia caii de la bicicletă ?
— Să ştii că ai nevoie de ei în toamnă.

La medicină veterinară: asistentul către un student care tocmai terminase o experienţă pe animal
— Mai trăieşte ?
Studentul uimit:
— Păi n-a fost mort ?!

— Auzi tu, un student cînd a ieşit anul trecut de la examen, în culmea disperării, s-a aruncat în Bega!
— (înduioşată) Săracu!
— Aş! Ştia să înoate.

Doi aşi în botanică, pe stradă:
— Ce plantă-i aia ?
— ... ierbacee
— Ha! ha! ha! ha!...
— De ce rîzi ?!
— ... ha ha, O făcuşi animal.

— Dragul meu, te-am aşteptat aseară!

— Am avut şedinţă la A.S.
— Oooh!
Peste alte 2 zile:
— Ieri de ce n-ai venit ?
— M-au reţinut la planificare.
— Şi te-au planificat ?

Un student care tocmai ieşea de la „Sinaia", fiindu-i cam dubioasă şi enervantă rotirea lucrurilor în jurul lui, întreabă un trecător:
— Dom-le... care tr'mvai duce la căminul şase ?
— Sase.
— Da, la şase!
— Păi da, şase.
Se despărţiră... „ce complicată-i lumea"!

La pedologie:
— Tovarăşe student, ce fel de rocă este aceasta ?
— Din colecţia institutului.

— Am auzit că la un concurs unul a stat mai mult de o oră sub apă.
— Cum aşa ?!
— Au uitat să-l scoată.

COSTI TRAIAN

OAMENI MARI FAŢĂ CU MODESTIA

Întîmplător, lui Montesquieu un tînăr se plînsese de faptul că nu are suma necesară pentru răscumpărarea tatălui care se găsea sclav la piraţii din Maroc.

După un timp, suma a fost achitată de către un necunoscut iar tatăl s-a reîntors în familie. Tînărul îl căutase zile întregi pe binefăcătorul anonim, care în aceea seară îşi notase numele părintelui său. Cînd în sfîrşit căzu în genunchi plin de recunoştiinţă, Montesquieu îi zise:

— De ce te gîndeşti că aşi fi eu şi nu altul acela care v-a făcut binele acesta ? După care se desfăcu din braţele tînărului şi dispăru în mulţime.

●

Pe vremea cînd Grecia se mîndrea cu gloria lui Platon, acesta discuta la jocurile olimpice cu cîţiva oameni necunoscuţi, cărora le deveni prieten. Despre ştiinţă şi filozofie nu discutară nimic. Le spuse doar că îl cheamă Platon şi că pot să-l vizitezi la Atena, ceea ce aceştia şi făcură nu după multă vreme, zicîndu-i

— Vă rugăm să ne duceţi la filozoful care poartă numele D-voastră. Am venit la Atena mai mult ca să-l vedem pe dînsul.

— Eu sînt, le zise cu sfială copilărească Platon.

●

În loja de teatru în care se afla Turenne intrară nişte provinciali împopoţonaţi şi care, necunoscîndu-l îl siliră să le cedeze locul din faţă, ba îi mai aruncară şi mănuşile la stal. Mareşalul fără pic de supărare, rugă pe un tînăr să i le aducă. Aflînd din gura tînărului numele eroului naţional, cei care l-au jignit s-au ruşinat şi au vrut să plece. Dar mareşalul îi opri spunîndu-le cu multă bunătate în glas:

— Strîngîndu-ne puţin, lesne se va face loc pentru toţi.

●

Strălucitul războinic grec Filopemen se îmbrăca foarte simplu. Fiind poftit la masă de căpetenia unui oraş, şi sosind prea devreme, stăpîna casei credea că are în faţă pe servitorul strategului, trimis poate de stăpîn pentru a-i da o mînă de ajutor la pregătirea mesei. Îl trimise deci să crape lemne. Filopemen, fără să-i spună că l-a luat drept altcineva, se puse deîndată pe treabă.

●

Catinat a fost unul dintre cei mai străluciţi generali ai regelui Ludovic al XIV-lea. Modestia lui era atît de mare, încît în rapoartele întocmite de el asupra bătăliilor şi în care stăruia asupra meritelor tuturor subalternilor, nu aminti nimic despre el astfel că la ministerul de război cineva a întrebat: „Dar domnul Catinat a luat parte la această bătălie ? „Despre faptele lui de vitejie, regele afla întotdeauna de la alţii.

●

Tot despre Catinat se povesteşte că după o victorie s-a dus să felicite un regiment. Auzind de sosirea generalului, soldaţii, care jucau popice au lăsat jocul, Catinat îi rugă să continue, şi, făcu cu ei o partidă. Un general care se afla de faţă spuse că este ceva neobişnuit să vezi un comandant de armată jucînd popice a doua zi după cîştigarea unei mari bătălii. „Vă înşelaţi, spuse Catinat. Aceasta ar fi de mirare numai în cazul cînd bătălia ar fi fost pierdută!"

Epigrame

Unui studios.

De stai tîrziu în sala de lectură,
O! nu zic ba, o fi şi asta o bravură
Dar merită să te mai lauzi în fiecare dimineaţă ?
Vedem noi la examen c-ai... meditat la viaţă.

Unui modern.

Acolo unde chitariştii cîntă zgomotos
Făcîndu-te să simţi delirul topăielii
Şi vălul lumii ţi se pare-ntors
N-ai să găseşti nici buna cuviinţă nici farmecul sfielii.

Ioan P. (an. I) — Cîteva date referitoare la municipiul Timişoara, le găsiţi în lucrarea recentă „România de la A la Z" apărută în editura Stadion.

S. D. — Recentul Regulament de funcţionare al căminelor studenţeşti va fi prelucrat cu toţi studenţii căminişti. Să sperăm că veţi fi un pion al ordinei şi disciplinei în camera D-vs. Aşa putem răsplăti ceva din străduinţele depuse pentru a avea condiţii bune pentru studiu. Aşa cum ne scrieţi, totul poate fi îmbunătăţit dacă se creează o opinie de masă. De ce nu i se atrage atenţia de către un coleg, dacă lasă robinetul deschis, dacă resturile alimentare sînt lăsate la vedere, dacă lipeşte figuri decupate pe dulapuri ? În legătură cu trîntitul uşilor, redacţia vine cu o propunere: o amendă „simbolică". Iar la para de lemn de la cheie, se poate ataşa un inel de cauciuc pentru a evita lovirea cu zgomot. Ce ziceţi de idee ?

Poşta redacţiei

M. Sanda (an II) — A lucra în cadrul unui cerc ştiinţific nu înseamnă neglijarea celorlalte discipline. Dacă este vocaţie ? În ori ce caz, vocaţie, sau măcar un pic de chemare spre cercetare la catedra respectivă. Dar, în mod sigur, nu de dragul de a frecventa un cerc, (pentru că toţi studenţii buni fac acest lucru). Să simţiţi plăcerea de a cerceta, dorinţa de a descoperi, bucuria de a ajunge la un rezultat.

B. B. (an. III) — Să dai sfaturi înseamnă să previi în primul rînd. Nu vă erijaţi în judecător sever, ci în colegă înţeleaptă. Cu binişorul, cu tact şi prudenţă. Apropiaţi-vă cu dragoste. Probabil familia, societatea a lăsat unele lacune în educaţia lor. Ajutaţi-le să depăşească momentul, în folosul lor şi al societăţii.

V. Dobrogeanu — Este adevărat. Sculptorul Ion Jalea a studiat la gimnaziul din Constanţa, iar pictorul Marius Bunescu a fost desenator la serviciul tehnic al portului Constanţa. Petraşcu a redat peisajul marin într-un chin unic, paleta este moale şi calmă de o armonie deosebită.

Cutia poştală...

face versuri

— De ce nu mă vedeţi ?
Sînt agăţată-n cui
Şi n-am cerut
Vreodată nimănui
Nici praful să mi-l şteargă
— Oh! Vă văd ades cu o scrisoare
Spre urna mea venind
Şi sînt atît de fericită
Dar... treceţi mai departe reci
Şi simt
Că voi rămîne goală-n veci.
Sînt chiar atîta de urîtă ?
Sau... nici nu mă vedeţi ?!

ARITMOGRIF

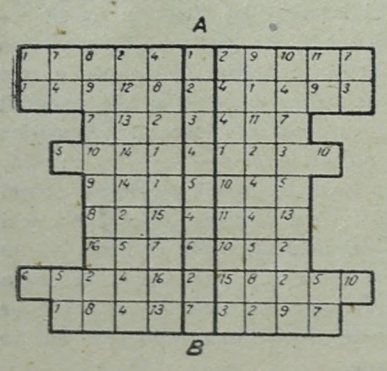

Înlocuind cifrele prin litere veţi afla de la A la B denumirea unui important capitol din anatomie iar pe orizontală 9 cuvinte legate de acest capitol.

ZOOTEHNICA

(Monoverb: 5, 11)

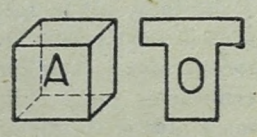

PROFESIONALĂ

(Monoverb: 4-9)

CU FOLOSINŢĂ

(Monoverb: 7-13)

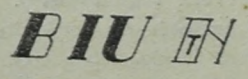

ÎN TIMPUL IERNII

(Biverb: 5, 6)

ALIMENTARA

Orizontal

1. Pastă obţinută prin fierberea cu zahăr a fructelor.
2. Grăsime lichidă de provenienţă vegetală folosită în alimentaţie. — Plantă, ale cărei fructe, asemănătoare murelor, sînt folosite la prepararea dulceţei.
3. Băutură răcoritoare — Frunzele acestui mic arbore sînt folosite drept codiment (pl).
4. Vas plat de pămînt ars din care se mănîncă. — Conţinutul temei!
5. Se încurcă des. — Gustul castraveţilor.

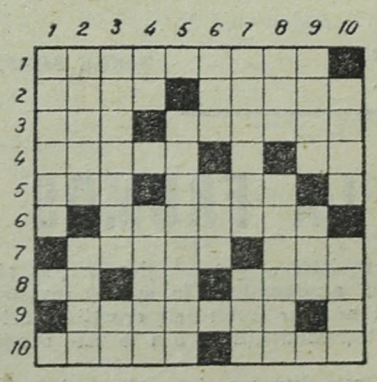

6. Pomi fructiferi, puţin răspîndiţi la noi şi de la care se consumă miezul sîmburelui de la fructele acestuia.
7. Licitaţie. — Vechiul riu al Spartei.
8. Din el se prepară omletă. — Oprea Vasile. — Aliment specific populaţiei din China.
9. Produse de patiserie, sărate, folosite ca aperitiv.
10. Îmbrăcăminte. — Ciorbă goală (reg).

Vertical

1. Condiment cu gust amărui, înţepător.
2. Cocă. — Merge cu pastramă.
3. Este sufletul comerţului după unii. — 10 m².
4. Notă muzicală. — A separa.
5. Stevie (reg)
6. Leza! — Cedat fără ea!
7. Vas în care elenii păstrau alimentele. — Graminee folosită în hrana animalelor.
8. Ardei fără măsură! — Patria ilirilor.
9. Scaune fără cap! — Cureluşe de maşină.
10. Momeală pentru peşti. — Plantă medicinală folosită în prepararea ceaiurilor.

Cuvinte de dicţionar: IRI, IRE.

CIOCAN ILIE
anul II med. vet.

COLECTIVUL DE REDACŢIE
Redactor şef, Aurel Paraipan, **redactor şef adjunct,** lector Traian Galeriu, **secretar general de redacţie asist. univ.** Mircea Goian, **tehnoredactor,** Traian Demenescu.
Membrii colectivului de redacţie, Director club prof. Florin Contrea, Laurenţiu Panait Paraipan, Vasile Tocuţ, Mara Popovici, Petru Mateevici, Petrişor Picioruş, Eugen Parşov, Traian Costi, Virgil Firu, Daea Petru.
Fotoreporter, Ioan Zamfiroiu.

Tiparul: I.P.B. Timişoara

BCU Cluj / Central University Library Cluj
BUPT